

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 368

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 mai 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
70.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare	2-3	
415.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 163 din 20 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940	4-6		
Decizia nr. 164 din 20 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968	6-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
398.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Consiliului Concurenței, prevăzute în		
		anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	9-10
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
167.	— Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării doamnei Tălpeanu Victorița, director executiv al Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	11-12	
168.	— Decizie privind sancționarea Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității.....	12	
169.	— Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Alexandru Istocescu, director executiv al Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	13-14	
170.	— Decizie privind sancționarea Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității.....	14	
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției.....	15-31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2013
pentru stabilirea unor măsuri bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107 din 11 decembrie 2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 13 decembrie 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul II se abrogă.

2. La articolul VII, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. VII.** — (1) Prin derogare de la prevederile cap. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, salarizarea personalului din structurile cu rol de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu, Programul operațional Transport, Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative, Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene.”

3. La articolul VII, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Personalul din cadrul structurii cu rol de autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală beneficiază de drepturile salariale aferente funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene începând cu data de 1 ianuarie 2015.”

4. Articolul X se abrogă.

5. La articolul XI, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 13, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:**

«b¹) sumele alocate de la bugetul de stat, care acoperă atât cofinanțarea națională, cât și temporar contribuția FEADR, pentru asigurarea tranziției la noua perioadă de programare 2014—2020, respectiv până la momentul decontării cheltuielilor eligibile de către Comisia Europeană aferente angajamentelor legale încheiate în conformitate cu prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (UE) nr. 1.310/2013 și ale actelor delegate conform prevederilor art. 89 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (UE) nr. 1.305/2013;»”.

6. La articolul XI, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

„**5. Articolul 22² se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 22². — (1) MADR, prin Direcția generală pescuit — Autoritate de management pentru POP, acordă un avans pentru realizarea de investiții prin POP, astfel:

a) de până la 50% din valoarea totală a cheltuielilor eligibile pentru solicitanții care sunt instituții publice, ale căror cereri de finanțare au fost selectate potrivit legii, cu posibilitatea retragerii de către Autoritatea de management pentru Programul operațional pentru pescuit (AMPOP) a părții de avans nejustificat de beneficiarul public înainte de ultima tranșă de plată;

b) de până la 40% din valoarea totală a sprijinului nerambursabil aferent cheltuielilor eligibile pentru solicitanții privați, ale căror cereri de finanțare au fost selectate, potrivit legii, într-o singură tranșă și se justifică până la ultima tranșă de plată;

c) de până la 100% din valoarea totală eligibilă nerambursabilă a tranșei de plată.

Acest avans se acordă beneficiarului pe baza facturii aferente tranșei de plată. Avansul se justifică, în termen de 7 zile, de către beneficiar prin prezentarea ordinului de plată aferent facturii pentru care s-a eliberat avansul.

(2) Plata avansului la beneficiarii privați trebuie să respecte următoarele reguli:

a) să fie subordonată constituirii unei garanții bancare sau a unei garanții eliberate de fondurile de garantare înregistrate în Registrul special al Băncii Naționale a României, care corespunde procentului de 110% din suma avansului. Beneficiarii privați ai măsurilor finanțate prin POP sunt beneficiarii ai garanțiilor acordate de către fondurile de garantare în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 20/2013 privind reglementarea unor măsuri necesare derulării proiectelor cu finanțare nerambursabilă din Programul Național de Dezvoltare Rurală și Programul operațional pentru pescuit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 332/2013;

b) beneficiarul privat poate primi avansul numai după avizarea favorabilă de către AMPOP a procedurii de achiziții, conform procedurilor de lucru ale acesteia;

c) sumele reprezentând avansuri acordate și nejustificate până la termenul prevăzut la alin. (1) vor fi recuperate de AMPOP prin executarea scrisorilor de garanție. Sumele astfel

recuperate se vor restitui MADR, care la rândul său le va transfera în contul de venituri ale bugetului de stat;

d) este interzisă acordarea unui avans către un beneficiar POP care a beneficiat anterior de avans și pe care nu l-a justificat sau de la care nu a fost recuperat.»

7. După articolul XI se introduce un nou articol, articolul XI¹, cu următorul cuprins:

„Art. XI¹. — La data de 1 ianuarie 2015 se abrogă art. 19¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea

fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 25 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 mai 2014.
Nr. 70.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea
unor măsuri bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 12 mai 2014.
Nr. 415.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163 din 20 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta în Dosarul nr. 30.850/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 559D/2013.

La apelul nominal, pentru autorii excepției, răspunde apărătorul ales domnul avocat Ion Ghigheanu, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998.

Se arată că după Revoluția din 22 decembrie 1989, legiuitorul român a adoptat 3 legi speciale de reparație pentru bunuri care, anterior anului 1923, au aparținut cetățenilor români și care, ulterior, au fost trecute în proprietatea statelor vecine. Astfel, au fost adoptate Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și Legea nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor,

Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924.

Prin cele 3 legi speciale, statul român a dorit să repare prejudiciile suferite de cetățenii români care s-au văzut obligați să își abandoneze bunurile pe teritoriile statelor vecine, cele 3 reglementări urmărind realizarea unei reparații integrale a prejudiciului suferit de aceștia, potrivit principiului *restitutio in integrum*.

Se susține că, în totală contradicție cu scopul urmărit prin adoptarea celor 3 legi, art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998, prevăzând obligativitatea validării de către comisia centrală numai a hotărârilor emise de comisiile locale de aplicare a Legii nr. 9/1998, instituie o inegalitate evidentă între cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 9/1998 și cetățenii români beneficiari ai Legii nr. 290/2003, respectiv ai Legii nr. 393/2006.

Se apreciază că sintagma „spre validare” din cuprinsul art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 creează situații discriminatorii pentru aceleași categorii de persoane, întrucât dispozițiile legilor nr. 290/2003 și nr. 323/2006 nu prevăd obligativitatea validării de către comisia centrală a hotărârilor comisiei locale.

În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 13.029 din 29 august 2013, pronunțată în Dosarul nr. 30.850/300/2012, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.**

Excepția a fost ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin că, „instituind obligativitatea validării de către comisia centrală a hotărârilor emise de comisiile locale de aplicare a Legii nr. 9/1998, prin dispozițiile legale criticate, cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 9/1998 nu mai sunt egali în fața Legii fundamentale — Constituția României — și a autorităților publice (în mod concret, în fața Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților), ci, dimpotrivă, ei sunt discriminați în raport cu cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 290/2003, respectiv ai Legii nr. 393/2006, acești din urmă cetățeni fiind privilegiați în raport cu primii, întrucât ei nu mai sunt obligați să aștepte îndeplinirea

unei proceduri administrative, respectiv ca Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților să emită un act administrativ de validare (decizie sau, mai nou, ordin de validare sau de invalidare).”

De asemenea, se apreciază că „se încălcă dreptul de proprietate privată al cetățenilor români beneficiari ai Legii nr. 9/1998, pentru că, din momentul acordării compensațiilor bănești prin hotărârile comisiilor județene sau a municipiului București, cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 9/1998 au devenit titulari ai unui drept de creanță împotriva statului român. Așadar, acești cetățeni au devenit titulari ai unui drept de proprietate asupra unui bun, în accepțiunea Convenției europene pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, având o creanță suficient de bine stabilită pentru a beneficia de protecția art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.”

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că „problema invocată (și anume necesitatea *validării* hotărârilor comisiilor județene/ale Municipiului București numai în temeiul Legii nr. 9/1998, iar nu și al celorlalte legi de reparații reprezentate de Legea nr. 290/2003 ori Legea nr. 393/2006) constituie, într-adevăr, o inconsecvență a legiuitorului, fără ca opțiunea acestuia să poată fi cenzurată pe calea excepției de neconstituționalitate.”

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere exigențelor constituționale impuse de art. 16 alin. (1) și art. 44.

Se menționează că susținerea privind nesocotirea principiului egalității în fața legii nu poate fi reținută, cu atât mai mult cu cât, în realizarea drepturilor recunoscute de Legea nr. 9/1998, statul a asigurat un cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor fizice aflate în situații similare, în așa fel încât acestea să fie egale în drepturi, fără privilegii și fără discriminări, iar această procedură nu aduce atingere dreptului de proprietate privată în esența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, care au următorul conținut: „[...] Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei și se comunică comisiei centrale, spre validare, precum și solicitantului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă, potrivit căreia hotărârile privind acordarea compensațiilor se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei (județene/municipiului București) și se comunică comisiei centrale, spre validare, precum și solicitantului, nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, dat fiind că textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor care au formulat cereri de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 9/1998, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

Ca atare, tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care intră sub incidența Legii nr. 9/1998, în comparație cu persoanele cărora li se aplică prevederile Legii nr. 290/2003 sau ale Legii nr. 393/2006, se bazează pe situațiile diferite în care se află acestea. Așa fiind, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 9/1998, Curtea constată că dispoziția criticată nu aduce atingere principiului constituțional consacrat de art. 16.

De asemenea, Curtea reține că Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006 nu prevăd exigența validării de către comisia centrală a hotărârilor comisiei județene și a municipiului București de acordare a compensațiilor, dar aceasta este opțiunea legiuitorului și nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională. De altfel, controlul de constituționalitate prevede raportarea legii la prevederi și principii din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

În ceea ce privește critica potrivit căreia prin validarea hotărârilor privind acordarea compensațiilor de către comisia centrală se aduce atingere dreptului de proprietate privată, Curtea constată că atribuțiile pe care Legea nr. 9/1998 le dă comisiei centrale de soluționare a cererilor nu sunt de natură a încălca dreptul de proprietate privată, întrucât hotărârile acestui organ administrativ-jurisdicțional pot fi supuse cenzurii instanței de judecată, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul, potrivit art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998.

Curtea constată că o soluție legislativă similară cu cea criticată în prezenta cauză se regăsește în art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, care a făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 60 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 14 februarie 2008, și Decizia nr. 376 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 30 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția invocată.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că atribuțiile pe care Legea fondului funciar nr. 18/1991 și Legea nr. 1/2000 le dau în competența comisiilor județene se referă la măsuri de aplicare a acestor legi și nu sunt de natură a îngradi accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta în Dosarul nr. 30.850/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 20 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Laurențiu Maxim în Dosarul nr. 2.064/324/2013 al Judecătoriei Tecuci și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 582D/2013.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, prezent personal.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care prezintă situația de fapt, arătând că a fost urmărit penal sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută la art. 288 alin. 2 din Codul penal din 1969, și că i-a fost aplicată o amendă administrativă, fără ca în cursul urmăririi penale să îi fi fost prezentat materialul de urmărire penală și fără să îi fi fost dată posibilitatea de a propune probe care să îi dovedească

nevinovăția. Se susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 au fost interpretate de către organele de urmărire penală competente în sensul lipsei obligativității prezentării materialului de urmărire penală în cazul scoaterii de sub urmărire penală și al aplicării unei amenzi administrative. Se arată că, astfel interpretate, dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 creează o reală discrepanță între drepturile procurorului și cele ale învinuitului, încălcând principiul egalității armelor și, prin urmare, dreptul la un proces echitabil și accesul liber la justiție, dar și dreptul la apărare. Se susține încălcarea, prin textele criticate, a prevederilor art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a celor ale art. 7 și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține că dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, ce reglementează diferite cazuri de prezentare a materialului de urmărire penală, nu încalcă dreptul la apărare și nici accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Se arată că, în cazul formulării unei plângeri împotriva ordonanței procurorului de neîncepere a urmăririi penale, instanța competentă, atunci când consideră necesar, poate dispune completarea materialului de urmărire penală și administrarea de noi probe, lucru care nu s-a întâmplat, însă, în cauza în cursul căreia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.064/324/2013, **Judecătoria Tecuci a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968**, excepție ridicată de Laurențiu Maxim într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei rezoluții de respingere a plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută la art. 288 alin. 2 din Codul penal din 1969, și de aplicare a unei amenzi administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși s-a prezentat în fața organelor de urmărire penală, a fost cercetat pe ascuns de către acestea și i-a fost aplicată o amendă administrativă, fără să îi fi fost prezentat materialul de urmărire penală și, în consecință, fără să fi avut posibilitatea de a se apăra prin propunerea administrării de noi probe, care să îi dovedească nevinovăția. Se arată că, întrucât textele criticate permit interpretarea lor în sensul că organele de urmărire penală nu sunt obligate să prezinte învinutului materialul de urmărire penală în cazul în care aplică o amendă administrativă, acestea încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 din Convenție, art. 7 și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Se susține, totodată, că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, limitând probele noi ce pot fi administrate în această fază a urmăririi penale, în care instanța competentă judecă plângerea împotriva rezoluției sau a ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată, la înscrisuri, contravin normelor constituționale de la art. 21 și art. 24.

Judecătoria Tecuci apreciază că dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 24 din 23 februarie 1999.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 constituie veritabile garanții ale dreptului la apărare, întrucât reglementează obligația organului de cercetare penală ca, după punerea în mișcare a acțiunii penale, să îl cheme pe inculpat și să îi prezinte materialul de urmărire penală, aceeași obligație fiind impusă și procurorului, în cazul desfășurării urmăririi penale fără punerea în mișcare a acțiunii penale. Se susține că, contrar afirmațiilor autorului excepției, obligativitatea prezentării materialului de urmărire penală în cele două situații arătate asigură posibilitatea învinutului sau inculpatului, după caz, de a cunoaște materialul de urmărire penală în integralitatea sa, în vederea exercitării drepturilor procesuale de care dispune, în condițiile egalității de arme, ca exigență a dreptului la un proces echitabil. Se arată, în schimb, că textele criticate nu împiedică părțile interesate să depună un minimum de diligență în vederea studierii dosarului, pentru a-și formula apărărilor necesare în raport cu probele administrate în cauză, și că pasivitatea lor în această primă fază a procesului penal nu este de natură a conferi caracter neconstituțional textelor criticate. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 nu încalcă dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare, dând persoanei interesate posibilitatea de a demonstra nelegalitatea actului atacat. În subsidiar, se arată că autorul

excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii de către organele de urmărire penală și că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceste aspecte nu intră în sfera competenței instanței de contencios constituțional. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 476 din 22 septembrie 2005 și nr. 636 din 3 octombrie 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, care au următorul cuprins:

— Art. 250: *„După punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de cercetare penală cheamă pe inculpat în fața sa și:*

a) *îi pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite;*

b) *îi asigură posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material. Dacă inculpatul nu poate să citească, organul de cercetare penală îi citește materialul;*

c) *îl întreabă, după ce a luat cunoștință de materialul de urmărire penală, dacă are de formulat cereri noi sau dacă voiește să facă declarații suplimentare.”;*

— Art. 253: *„Organul de cercetare penală este obligat să procedeze din nou la prezentarea materialului, dacă a efectuat noi acte de cercetare penală, sau dacă constată că trebuie să fie schimbată încadrarea juridică a faptei.”;*

— Art. 257: *„Procurorul, primind dosarul, îl cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător.”;*

— Art. 278¹ alin. 7: *„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”*

Dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 au fost abrogate prin art. 108 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Prevederile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 nu au fost preluate în Codul de procedură penală în vigoare. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect

al prezentei excepții de neconstituționalitate prevederile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968.

Se susține că textele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare, prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 7 și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la nediscriminare și la dreptul oricărei persoane la o satisfacție efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 250 și art. 257 din Codul de procedură penală din 1968, prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare, prin Decizia nr. 530 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 16 iunie 2011, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, arătând că procedura obligativității prezentării materialului de urmărire penală este o instituție opozabilă organului de urmărire penală, ce privește învinutul sau inculpatul, și că nimic nu oprește părțile din procesul penal ca, depunând un minimum de diligență, să solicite studierea dosarului în vederea formulării apărărilor necesare.

Referitor la vechea formă a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căreia „*Procurorul primind dosarul, dacă socotește necesar, cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător*”, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, prin care a declarat neconstituțională sintagma „dacă socotește necesar” din cuprinsul acestui articol, statuând că aceasta este de natură să restrângă exercitarea dreptului la apărare.

În ceea ce privește constituționalitatea prevederilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, Curtea Constituțională s-a pronunțat, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 654 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 15 noiembrie 2006, și Decizia nr. 165 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a reținut că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată este justificată, având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen, sub aspectul legalității, al rezoluției sau al ordonanței procurorului atacate. Ca urmare, Curtea a statuat că este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă soluția a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale.

De asemenea, prin Decizia nr. 412 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, și Decizia nr. 414 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.119 din 29 noiembrie 2004, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că plângerea reglementată de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968

reprezintă în sine o garanție a realizării accesului liber la justiție și că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării plângerii împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată (cum este și regula potrivit căreia singurele probe admise sunt înscrisurile noi) este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă acest drept, Curtea Constituțională statuând în acest sens că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege” (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 nu încalcă dreptul la un proces echitabil și nici dreptul la apărare, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv „înscrisuri noi”.

De asemenea, Curtea a constatat că faptul că aceste drepturi nu sunt cu nimic îngrădite prin textul legal supus criticii de neconstituționalitate rezultă și din reglementarea, prin dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, a soluțiilor ce pot fi date de instanță plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată. În acest fel, Curtea a reținut că, indiferent de soluția pronunțată, instanța de judecată apreciază și cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire penală, inclusiv sub aspectul dacă acestea sunt sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Curtea a arătat că, admitând plângerea și desființând rezoluția sau ordonanța atacată, instanța poate să dispună fie trimiterea cauzei procurorului „în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale, după caz” [art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968], fie, atunci când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reținerea cauzei spre judecare, „dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător” [art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968]. Curtea a arătat că în ambele situații, atât dreptul la apărare, cât și dreptul la un proces echitabil al petentului sunt pe deplin asigurate, acesta având posibilitatea să se prevaleze de toate garanțiile procesuale ce caracterizează aceste drepturi, inclusiv de posibilitatea de a solicita administrarea oricărui mijloc de probă prevăzut de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 253 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căreia, dacă a efectuat noi acte de cercetare penală, sau dacă constată că trebuie să fie schimbată încadrarea juridică a faptei, organul de cercetare penală este obligat să procedeze din nou la prezentarea materialului, Curtea constată că acestea constituie veritabile garanții ale dreptului la apărare, dând posibilitatea învinutului de a cunoaște în fiecare moment conținutul dosarului, pentru a-și putea formula apărărea și pentru a propune noi probe care să îi dovedească nevinovăția.

Astfel, Curtea reține că textele criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 21 și art. 24, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la apărare, precum și cu prevederile art. 6 din Convenție cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 7 și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la nediscriminare și la dreptul oricărei

persoane la o satisfacție efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitoare la dreptul la un proces echitabil, invocate în cauză.

În subsidiar, Curtea constată că susținerile autorului excepției, referitoare la interpretarea prevederilor art. 250,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, în sensul lipsei obligației organului de urmărire penală de a prezenta învinuitului materialul de urmărire penală în cazul în care aplică o amendă administrativă, reprezintă chestiuni ce țin de aplicarea legii, dar că acest aspect excedează limitele controlului de constituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laurențiu Maxim în Dosarul nr. 2.064/324/2013 al Judecătorei Tecuci și constată că dispozițiile art. 250, art. 253, art. 257 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Tecuci și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Consiliului Concurenței, prevăzute în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a bunurilor din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a reevaluării și modernizării, aflate în administrarea Consiliului Concurenței, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 13 mai 2014.
Nr. 398.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea
Consiliului Concurenței la care se modifică valoarea de inventar în urma reevaluării și modernizării

Cod fiscal: 8844560

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Vicinătăți (după caz)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Baza legală	În administrare/concesiune	Situația juridică actuală	Tip bun
1	121674	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Covasna	Ap. cu 2 camere; S = 49,65 mp CF 8899	locatari bloc 14	Țara: România, județul Covasna, MRJ Sfântu Gheorghe, str. Császár Bálint nr. 1, bl. 14, sc. C, ap. 1	2001	36.439,58	Contract de vânzare-cumpărare — certificat de autentificare nr. 1.528/18.12.2001	în administrare		imobil
2	121675	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Constanța	Ap. cu 3 camere; S = 64,25 mp CF 5382	locatari bloc	Țara: România, județul Constanța, MRJ Constanța, bd. Alexandru Lăpușneanu nr. 73, bl. V3, sc. A, ap. 3	2001	151.139,98	Contract de vânzare-cumpărare — certificat de autentificare nr. 2.608/17.12.2001	în administrare		imobil
3	121676	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Bistrița-Năsăud	Ap. 2 camere; S = 27,63 mp CF 50885-C1-U9	locatari bloc	Țara: România, județul Bistrița-Năsăud, MRJ Bistrița, bd. Decebal nr. 36, bl. 7, sc B, ap. 3	2000	91.835,10	Contract de vânzare-cumpărare — certificat de autentificare nr. 1.588/18.12.2000	în administrare		imobil
4	121677	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Călărași	Ap. 2 camere; S = 43,44 mp CF 2458	locatari bloc B 29	Țara: România, județul Călărași; MRJ Călărași, str. Flacăra nr. —, bl. B29, sc. 1, ap. 1	2001	38.903,84	Contract de vânzare-cumpărare — certificat de autentificare nr. 4.629/09.12.2001	în administrare		imobil
5	145185	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Tulcea	Garsonieră; S = 21,66 mp CF 3473/N	locatari bloc	Țara: România, județul Tulcea, MRJ Tulcea, Str. Gării nr. 7, bl. G2, sc. C, ap. 2	2002	36.220,36	Contract de vânzare-cumpărare, certificat de autentificare nr. 1.495/29.11.2002	în administrare		imobil
6	145186	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Neamț	S = 43,27 mp CF 52221	Bl. E1	Țara: România, județul Neamț, MRJ Piatra-Neamț, bd. Dacia nr. 6; limitrof cu blocul E	2002	116.042,53	Contract de vânzare-cumpărare nr. 4.768/10.10.2002 cu S.C. Aqua Color — S.A.	în administrare		imobil
7	145187	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Brașov	Ap. 3 camere; S = 74 mp CF 32479	Alte apartamente	Țara: România, județul Brașov, MRJ Brașov, str. Nicopole nr. 56, bl. 14, sc. D, ap. 2	2002	133.588,75	Contract de vânzare-cumpărare; autentificare nr. 4.768/10.10.2002	în administrare		imobil
8	145188	8.29.07	Sediul Inspectoratului de concurență al județului Alba	Ap. 2 camere; S = 41 mp CF 19843	Alte apartamente	Țara: România, județul Alba; MRJ Alba Iulia, Str. Vânătorilor nr. —; bl. V18, ap. 12	2002	92.993,43	Contract de vânzare-cumpărare; autentificare nr. 4.587/23.10.2002	în administrare		imobil

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării doamnei Tălpeanu Victorița,
director executiv al Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 8 aprilie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 13 ianuarie 2014—14 ianuarie 2014 la Societatea PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Calea Moșilor nr. 115, et. 1, ap. 2, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/15778/21.08.2007, cod unic de înregistrare 22290096/21.08.2007, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-456/21.01.2008,

a constatat următoarele:

Nu au fost transmise raportările periodice către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor/Autoritatea de Supraveghere Financiară, astfel:

a) Raportările financiare aferente anului 2012 nu au fost transmise în format letric, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. I lit. a) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile art. 14 alin. (1) din Normele privind încheierea exercițiului financiar 2012 pentru societățile din domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2013.

b) Raportările periodice aferente semestrului I/2013 nu au fost transmise nici în format letric și nici electronic, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. II lit. a) și b) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și cu pct. 3 din anexa la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2013 pentru punerea în aplicare a sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2013 a societăților din domeniul asigurărilor.

c) Raportările periodice aferente trimestrelor I, II, III și IV/2013 nu au fost transmise nici în format letric și nici electronic, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. III lit. a)—d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Faptele sus-menționate constituie contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 2.500 lei (două mii cinci sute lei) doamna Tălpeanu Victorița, domiciliată în municipiul București, str. Pucheni nr. 63, sectorul 5, CNP 2681228520014, director executiv al Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cota de 50% și se achită în contul corespunzător, iar diferența în cotă de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul IBAN nr. RO83 TREZ 7005 025X XX00 7370, deschis la Trezoreria Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară imediat după efectuarea plății.

(4) În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie constituie titlu de creanță. La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Autoritatea de Supraveghere Financiară va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării doamna Tălpeanu Victorița, domiciliată în municipiul București, str. Pucheni nr. 63, sectorul 5, CNP 2681228520014, director executiv al Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 mai 2014.
Nr. 167.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

D E C I Z I E

privind sancționarea Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 8 aprilie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 13 ianuarie 2014—14 ianuarie 2014 la Societatea PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Calea Moșilor nr. 115, et. 1, ap. 2, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/15778/21.08.2007, cod unic de înregistrare 22290096/21.08.2007, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-456/21.01.2008,

a constatat următoarele:

Societatea nu are sediu social destinat desfășurării activității pentru care a fost autorizat, la care să fie prezent în permanență un angajat al brokerului, în cadrul programului zilnic de lucru, fiind astfel încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Calea Moșilor nr. 115, et. 1, ap. 2, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/15778/21.08.2007, cod unic de înregistrare 22290096/21.08.2007, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-456/21.01.2008, cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare până la data la care vor fi create condițiile desfășurării acțiunii de control.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori

în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurător, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății PEIA GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 mai 2014.
Nr. 168.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Alexandru Istocescu, director executiv al Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 16 aprilie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în data de 3 martie 2014 la Societatea SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru nr. 11, bl. G, sc. E, ap.6, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/920/02.09.2008, cod unic de înregistrare 24413900/03.09.2008, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-535/25.11.2008,

a constatat următoarele:

a) Au fost transmise cu întârziere/Nu au fost transmise raportările periodice către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor/Autoritatea de Supraveghere Financiară, astfel:

- raportările aferente trimestrului I/2012 au fost transmise cu întârziere în format letric;
- raportările aferente trimestrului II/2012 au fost transmise cu întârziere în format letric;
- raportările aferente trimestrului III/2012 au fost transmise cu întârziere în format letric;
- raportările aferente trimestrului IV/2012 au fost transmise cu întârziere în format letric;
- raportările aferente trimestrelor I, II, III și IV/2013 nu au fost transmise nici în format letric și nici electronic,

fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. III lit. a)—d) și pct. III —, Termen de transmitere din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

b) Au fost transmise cu întârziere/Nu au fost transmise raportările financiare aferente semestrului I/2012 și I/2013, astfel:

- raportările financiare aferente semestrului I/2012 au fost transmise, în format letric, cu întârziere și nu au fost transmise în format electronic;
- raportările financiare aferente semestrului I/2013 nu au fost transmise nici în format letric și nici electronic,

fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. II lit. a) și b) și pct. II — Termen de transmitere din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, cu prevederile cap. I pct. 3 din anexa la Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2012 pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la data de 30.06.2012 a societăților din domeniul asigurărilor și cu pct. 3 din anexa la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2013 pentru punerea în aplicare a sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2013 a societăților din domeniul asigurărilor.

c) Au fost transmise raportările financiare aferente anului 2012, în format letric și în format electronic cu întârziere, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. I lit. a) și pct. I — Termen de transmitere din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și cu prevederile art. 14 alin. (1) din Normele privind încheierea exercițiului financiar 2012 pentru societățile din domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2013.

Faptele sus-menționate constituie contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 2.500 lei domnul Alexandru Istocescu, domiciliat în Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 16, bl. C8, sc. A, ap. 6, posesor al C.I. seria VX nr. 037150, emisă de Poliția Râmnicu Vâlcea, CNP 1590302384193, director executiv al Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cota de 50% și se achită în contul corespunzător, iar diferența în cotă de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul IBAN nr. RO83 TREZ 7005 025X XX00 7370, deschis la Trezoreria Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară imediat după efectuarea plății.

(4) În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie constituie titlu de creanță. La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Autoritatea de Supraveghere Financiară va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării domnul Alexandru Istocescu, domiciliat în Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 16, bl. C8, sc. A, ap. 6, posesor al C.I. seria VX nr. 037150, emisă de Poliția Râmnicu Vâlcea, CNP 1590302384193, director executiv al Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 mai 2014.
Nr. 169.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

D E C I Z I E

privind sancționarea Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 16 aprilie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în data de 3 martie 2014 la Societatea SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru nr. 11, bl. G, sc. E, ap. 6, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/920/02.09.2008, cod unic de înregistrare 24413900/03.09.2008, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-535/25.11.2008,

a constatat următoarele:

Societatea nu are sediu social destinat desfășurării activității pentru care a fost autorizat, la care să fie prezent în permanență un angajat al brokerului, în cadrul programului zilnic de lucru, fiind astfel încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru nr. 11, bl. G, sc. E, ap. 6, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/920/02.09.2008, cod unic de înregistrare 24413900/03.09.2008, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-535/25.11.2008, cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare până la data la care vor fi create condițiile desfășurării acțiunii de control.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori

în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății SALES GROUP BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 mai 2014.
Nr. 170.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției*)

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare

Art. 1. — Prezenta lege reglementează cadrul general de organizare și funcționare a cooperăției.

Art. 2. — Cooperăția reprezintă un sector specific al economiei care funcționează prin societăți cooperative și alte forme de asociere a acestora la nivel teritorial și național.

Art. 3. — Nu fac obiectul prezentei legi cooperativele de credit și casele centrale ale cooperativelor de credit, care sunt reglementate prin lege specială.

Art. 4. — Societățile cooperative de gradul 1 se pot constitui în una dintre următoarele forme:

a) *societăți cooperative meșteșugărești* — asociații de persoane fizice care desfășoară în comun activități de producție, de comercializare a mărfurilor, de executare de lucrări și prestări de servicii, care contribuie, direct sau indirect, la dezvoltarea activităților meșteșugărești ale membrilor lor cooperatori;

b) *societăți cooperative de consum* — asociații de persoane fizice care desfășoară în comun activități de aprovizionare a membrilor cooperatori și a terților cu produse pe care le cumpără sau le produc și activități de prestări de servicii către membrii lor cooperatori și către terți;

c) *societăți cooperative de valorificare* — asociații de persoane fizice care se constituie în scopul de a valorifica produsele proprii sau achiziționate prin distribuție directă sau prin prelucrare și distribuție directă;

d) *societăți cooperative agricole* — asociații de persoane fizice care se constituie cu scopul de a exploata în comun suprafețele agricole deținute de membrii cooperatori, de a efectua în comun lucrări de îmbunătățiri funciare, de a utiliza în comun mașini și instalații și de a valorifica produsele agricole;

e) *societăți cooperative de locuințe* — asociații de persoane fizice care se constituie cu scopul de a construi, cumpăra, conserva, renova și administra locuințe pentru membrii lor cooperatori;

f) *societăți cooperative pescărești* — asociații de persoane fizice care se constituie cu scopul de a înființa ferme piscicole și de acvacultură, de a produce, repara, întreține și cumpăra echipamente, utilaje, instalații, ambarcațiuni de pescuit, precum și de a pescui, prelucra și distribui produse piscicole;

g) *societăți cooperative de transporturi* — asociații de persoane fizice care se constituie cu scopul de a realiza activități de transport și activități conexe acestora, pentru membrii

cooperatori și pentru terți, pentru îmbunătățirea tehnică și economică a activităților de transport desfășurate de membrii cooperatori;

h) *societăți cooperative forestiere* — asociații de persoane fizice care se constituie cu scopul de a amenaja, exploata, regenera și proteja fondul forestier deținut de membrii cooperatori, ținând seama de condițiile impuse de regimul silvic;

i) societăți cooperative de alte forme, care se vor constitui cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 5. — Denumirea „societate cooperativă” și particula „coop” nu pot fi folosite decât de societăți cooperative constituite în conformitate cu prevederile prezentei legi.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 6. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *act constitutiv al societății cooperative* — înscrisul format din contractul de societate și statutul elaborat în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) *asociație de societăți cooperative* — persoană juridică fără scop patrimonial constituită de către societăți cooperative de aceeași formă sau de forme diferite în scopul reprezentării intereselor membrilor asociați, conform prevederilor prezentei legi;

c) *asociație profesională* — persoană juridică fără scop patrimonial constituită de către societăți cooperative în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, având ca obiect de activitate informarea, documentarea și perfecționarea profesională a membrilor cooperatori, precum și acțiuni promoționale pentru serviciile și produsele proprii;

d) *Consiliul consultativ al cooperăției* — organism fără personalitate juridică cu rol consultativ, constituit în conformitate cu prevederile prezentei legi;

e) *membru cooperador* — persoană fizică care depune o cerere de înscriere și subscrie la capitalul social al societății cooperative aportul prevăzut de actul constitutiv; persoanele juridice care participă la constituirea societăților cooperative de gradul 2 vor fi considerate membri cooperatori în cadrul acestor societăți;

f) *membru fondator* — persoană fizică sau persoană juridică care semnează actul constitutiv al societății cooperative;

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 1/2005 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005 și a mai fost modificată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2011 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 22 aprilie 2011, aprobată prin Legea nr. 32/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 21 martie 2012;

— Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare.

g) *obligațiuni cooperatiste* — titluri negociabile emise, în condițiile legii, de societățile cooperative, în formă materială, nominative și purtătoare de dobânzi;

h) *organizații cooperatiste* — cooperative de consum, cooperative meșteșugărești, societăți cooperative meșteșugărești, societăți cooperative pe acțiuni meșteșugărești, cooperative mici meșteșugărești și asociațiile acestora, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi;

i) *parte divizibilă* — parte a patrimoniului societății cooperative care cuprinde valoarea părților sociale emise în schimbul aportului membrilor cooperatori la capitalul social, precum și dividendele convenite membrilor cooperatori;

j) *parte indivizibilă* — parte a patrimoniului societății cooperative, acumulat de aceasta în decursul activității, mai puțin partea divizibilă, care nu poate face obiectul distribuirii sau dobândirii între membrii cooperatori;

k) *părți sociale* — diviziuni ale capitalului social, nominative, emise în formă materială, de valoare egală, indivizibile, nenegociabile și care nu sunt purtătoare de dobânzi;

l) *societate cooperativă de gradul 1* — persoană juridică constituită de persoane fizice și înregistrată în conformitate cu prevederile prezentei legi;

m) *societate cooperativă de gradul 2* — persoană juridică constituită din societăți cooperative de gradul 1, în majoritate, și alte persoane fizice sau juridice, în scopul integrării pe orizontală sau pe verticală a activității economice desfășurate de acestea, și înregistrată în conformitate cu prevederile prezentei legi;

n) *uniune* — persoană juridică fără scop patrimonial, dacă prin lege specială nu se prevede altfel, constituită de către societăți cooperative de aceeași formă și de asociațiile acestora, la nivel județean, al municipiului București și la nivel național, în scopul reprezentării și promovării intereselor economice, sociale și culturale ale membrilor cooperatori și ale membrilor asociații, conform prevederilor prezentei legi.

TITLUL II

Societățile cooperative

CAPITOLUL I

Constituirea societății cooperative

Art. 7. — (1) Societatea cooperativă este o asociație autonomă de persoane fizice și/sau juridice, după caz, constituită pe baza consimțământului liber exprimat de acestea, în scopul promovării intereselor economice, sociale și culturale ale membrilor cooperatori, fiind deținută în comun și controlată democratic de către membrii săi, în conformitate cu principiile cooperatiste.

(2) Societatea cooperativă este un operator economic cu capital privat.

(3) Principiile cooperatiste prevăzute la alin. (1) sunt:

a) principiul asocierii voluntare și deschise, potrivit căruia societățile cooperative sunt organizații voluntare care se constituie pe baza liberului consimțământ și sunt deschise tuturor persoanelor capabile să utilizeze serviciile lor și care sunt de acord să își asume responsabilitățile calității de membru cooperativ, fără niciun fel de discriminare pe criterii de naționalitate, origine etnică, religie, apartenență politică, origine socială sau sex;

b) principiul controlului democratic al membrilor cooperatori, potrivit căruia societățile cooperative sunt organizații democratice care sunt controlate de către membrii cooperatori care participă la stabilirea politicilor și adoptarea deciziilor. Persoanele care activează ca reprezentanți aleși sunt

răspunzătoare în fața membrilor cooperatori. În societățile cooperative de gradul 1, membrii au drepturi egale de vot, fiecare având un singur vot, indiferent de numărul părților sociale deținute;

c) principiul participării economice a membrilor cooperatori, conform căruia membrii contribuie în mod echitabil la constituirea proprietății societății cooperative, exercitând asupra acesteia un control democratic. Cel puțin o parte a acestei proprietăți este indivizibilă. Membrii cooperatori primesc, de regulă, o compensație limitată în bani sau în natură, din profitul stabilit pe baza situației financiare anuale și a contului de profit și pierdere, proporțional cu cota de participare la capitalul social. Membrii cooperatori alocă din profitul net al societății cooperative sumele necesare realizării următoarelor scopuri: dezvoltarea societății cooperative, recompensarea membrilor cooperatori în raport cu participarea la activitatea societății cooperative sau sprijinirea altor activități aprobate de către membrii cooperatori;

d) principiul autonomiei și independenței societăților cooperative, potrivit căruia societățile cooperative sunt organizații autonome bazate pe autoajutoare și sunt controlate de către membrii lor. Intrarea în raporturi juridice cu alte persoane fizice sau juridice, inclusiv cu Guvernul, ori atragerea de finanțare din surse externe se face cu asigurarea controlului democratic al membrilor cooperatori și cu menținerea autonomiei societăților cooperative;

e) principiul educării, instruirii și informării membrilor cooperatori, conform căruia societățile cooperative asigură educarea și instruirea membrilor lor, reprezentanților aleși, directorilor executivi sau angajaților, astfel încât aceștia să poată contribui efectiv la dezvoltarea societăților cooperative din care fac parte. Societățile cooperative informează publicul, în mod special tineretul și liderii de opinie, în legătură cu natura și avantajele cooperatiste;

f) principiul cooperării între societățile cooperative, potrivit căruia cooperativele servesc membrii proprii și consolidează mișcarea cooperatistă. Societățile cooperatiste lucrează împreună în cadrul structurilor locale, naționale, regionale și internaționale;

g) principiul preocupării pentru comunitate, conform căruia societățile cooperative acționează pentru dezvoltarea durabilă a comunităților din care fac parte, prin politici aprobate de membrii lor.

(4) Principiile statuate la alin. (3) nu au caracter normativ, fiind folosite la interpretarea și aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 8. — (1) În vederea realizării scopului pentru care s-a constituit, societatea cooperativă poate desfășura orice activități permise de lege.

(2) Activitățile desfășurate de societățile cooperative sunt supuse regimului de autorizare prevăzut de legislația specifică în vigoare.

Art. 9. — (1) Capitalul social al societății cooperative este variabil și nu poate fi mai mic de 500 lei.

(2) Capitalul social minim trebuie subscris și vărsat integral la data înființării societății cooperative.

(3) Capitalul social al societății cooperative se divide în părți sociale egale, a căror valoare nominală se stabilește prin actul constitutiv, care nu poate fi mai mică de 10 lei.

Art. 10. — Participarea cumulată a societăților cooperative de gradul 1 la constituirea capitalului social al societății cooperative de gradul 2 nu poate fi mai mică de 67%.

Art. 11. — Un membru cooperativ poate deține părți sociale în limita și în condițiile prevăzute de actul constitutiv, fără a putea depăși 20% din capitalul social.

Art. 12. — Numărul minim de membri cooperatori ai unei societăți cooperative se stabilește prin statut, dar nu este mai mic de 5.

Art. 13. — (1) Aporturile în numerar sunt obligatorii la constituirea societăților cooperative.

(2) Aporturile în natură sunt admise la societățile cooperative. Aporturile în natură se realizează prin transferarea drepturilor corespunzătoare și prin predarea efectivă către societatea cooperativă a bunurilor aflate în stare de utilizare.

(3) Creanțele nu pot constitui aport la formarea sau majorarea capitalului social.

(4) Membrii cooperatori primesc părți sociale în schimbul aporturilor subscrise.

Art. 14. — (1) Societatea cooperativă se constituie prin contract de societate și statut, care pot fi încheiate sub forma unui înscris unic denumit act constitutiv.

(2) Actul constitutiv se încheie sub semnătură privată și se semnează de către toți membrii fondatori.

(3) Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie când printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un imobil.

(4) Oricare dintre membrii fondatori, administratori sau persoanele împuternicite de aceștia va solicita, în termen de 15 zile de la data semnării actului constitutiv, înmatricularea societății cooperative în registrul comerțului în a cărui rază teritorială își va avea sediul societatea cooperativă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în vederea obținerii certificatului unic de înregistrare, prin încheiere a judecătorului-delegat.

(5) În cazul în care există aporturi în natură, judecătorul-delegat numește, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, unul sau mai mulți experți din lista experților autorizați. Aceștia vor întocmi un raport cuprinzând descrierea și modul de evaluare a fiecărui bun aportat și vor evidenția dacă valoarea acestuia corespunde numărului și valorii părților sociale acordate în schimb, precum și alte elemente indicate de judecătorul-delegat. Pentru bunurile mobile noi va fi luată în considerare valoarea din factură.

(6) Raportul va fi depus în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului și va putea fi examinat de creditorii personali ai asociaților sau de alte persoane. La cererea și pe cheltuiala acestora li se pot elibera copii integrale sau parțiale de pe raport.

(7) Nu pot fi numiți experți:

a) rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ori soții aceluia care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor;

b) persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decât aceea de expert, un salariu sau o remunerație de la fondatori ori de la cei care au constituit aporturi în natură.

(8) După verificarea îndeplinirii condițiilor stabilite prin prezenta lege, judecătorul-delegat va dispune, prin încheiere, înmatricularea societății cooperative în registrul comerțului și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a, în conformitate cu prevederile Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Societatea cooperativă este persoană juridică de la data înmatriculării în registrul comerțului.

Art. 15. — Nu pot fi membri fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile ori care au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, sau pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege.

Art. 16. — (1) Actul constitutiv al unei societăți cooperative trebuie să cuprindă cel puțin următoarele prevederi:

a) numele, prenumele, codul numeric personal, locul, data nașterii, domiciliul, cetățenia membrului cooperativ, persoană fizică; denumirea, sediul, naționalitatea și codul unic de înregistrare ale membrului cooperativ, persoană juridică;

b) forma și gradul societății cooperative;

c) denumirea societății cooperative, însoțită de mențiunea „societate cooperativă” și, dacă este cazul, emblema;

d) sediul societății cooperative;

e) obiectul de activitate al societății cooperative, cu precizarea domeniului și a activității principale;

f) capitalul social subscris și vărsat, cu menționarea aportului fiecărui membru cooperativ, în numerar sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării;

g) numărul și valoarea nominală a părților sociale, precum și numărul părților sociale atribuite fiecărui membru cooperativ pentru aportul său;

h) durata societății cooperative;

i) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia administratorilor, persoane fizice; denumirea, sediul, naționalitatea și codul unic de înregistrare ale administratorilor, persoane juridice;

j) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia cenzorilor;

k) modul de dobândire și de pierdere a calității de membru cooperativ;

l) drepturile și obligațiile membrilor cooperativi;

m) modul de convocare a adunării generale a membrilor cooperativi, atribuțiile acesteia și condițiile de valabilitate a hotărârilor sale;

n) sedii secundare — sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, atunci când se înființează o dată cu societatea cooperativă, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

o) modul de înstrăinare sau transmitere a folosinței clădirilor ori terenurilor aflate în patrimoniul societății cooperative;

p) modul de dizolvare și de lichidare a societății cooperative și destinația activului net.

(2) Societățile cooperative sunt obligate să desfășoare activitățile prevăzute de actul constitutiv exclusiv cu membrii cooperativi, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

Art. 17. — Societatea cooperativă cu sediul în România este persoană juridică română.

Art. 18. — (1) Filialele sunt societăți cooperative cu personalitate juridică și se înființează în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților cooperative și se înregistrează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.

(3) Dacă sucursala se înființează într-o localitate din același județ sau în aceeași localitate cu societatea cooperativă fondatoare, ea se va înmatricula la același oficiu al registrului comerțului, însă distinct, ca înmatriculare independentă.

(4) Regimul juridic al sucursalei se aplică oricărui alt sediu secundar, indiferent de modul în care este denumit, căruia societatea cooperativă care îl înființează îi atribuie statut de sucursală.

(5) Celelalte sedii secundare — agenții, reprezentanțe sau alte asemenea sedii — se menționează numai în cadrul înregistrării societății cooperative la oficiul registrului comerțului din raza teritorială în care se află sediul principal.

(6) Nu se pot înființa sedii secundare sub denumirea de filială.

Art. 19. — Societățile cooperative nu se pot reorganiza sau transforma în societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori în asociații familiale conform prevederilor legislației privind autorizarea persoanelor fizice și asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent.

Art. 20. — Prevederile art. 46—59 și ale art. 60, 63 și 64 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și societăților cooperative.

CAPITOLUL II

Calitatea de membru cooperador. Drepturi și obligații

Art. 21. — (1) Poate fi membru cooperador orice persoană fizică care a împlinit vârsta de 16 ani, precum și orice persoană juridică care se încadrează în prevederile art. 6 lit. e).

(2) Prin actul constitutiv se poate prevedea dacă membrul cooperador, persoană fizică sau persoană juridică, trebuie să domicilieze ori să aibă sediul în raza teritorială de activitate a societății cooperative.

Art. 22. — (1) Cererea de înscriere într-o societate cooperativă trebuie să cuprindă cel puțin următoarele date:

a) numele, prenumele, codul numeric personal, locul, data nașterii, domiciliul și cetățenia membrului cooperador, persoană fizică; denumirea, sediul, naționalitatea și codul unic de înregistrare ale membrului cooperador, persoană juridică;

b) numărul și valoarea totală a părților sociale pe care dorește să le subscrie;

c) valoarea aportului subscris în societatea cooperativă;

d) mențiunea că a luat la cunoștință despre prevederile actului constitutiv al societății cooperative;

e) data depunerii cererii și semnătura solicitantului.

(2) Prin actul constitutiv se poate prevedea ca în cererea de înscriere să fie cuprinse și alte date.

Art. 23. — (1) Cererea de înscriere se soluționează la prima adunare generală a membrilor cooperadori întrunită după data înregistrării cererii.

(2) Hotărârea adunării generale, prin care se soluționează cererea, se comunică în scris solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data la care cererea a fost soluționată.

Art. 24. — (1) La data înscrierii în societatea cooperativă, fiecare membru cooperador trebuie să verse minimum 30% din valoarea părților sociale subscrise. Diferența se varsă de către membrul cooperador în termen de 12 luni de la data înscrierii în societatea cooperativă.

(2) Până la achitarea integrală a sumei corespunzătoare părților sociale, dividendele cuvenite membrului cooperador se vor reține în contul vărsămintelor datorate.

Art. 25. — (1) Obligațiile societății cooperative sunt garantate cu patrimoniul acesteia.

(2) Membrii cooperadori sunt ținuți pentru obligațiile societății cooperative în limita aportului subscris de fiecare.

Art. 26. — (1) Calitatea de membru cooperador încetează în oricare dintre următoarele situații:

a) retragerea membrului cooperador din societatea cooperativă;

b) excluderea membrului cooperador din societatea cooperativă;

c) decesul membrului cooperador, persoană fizică, respectiv încetarea, în condițiile legii, a activității membrului cooperador persoană juridică;

d) încetarea, în condițiile legii, a calității de persoană juridică a societății cooperative, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de actul constitutiv al societății cooperative.

(2) Prin actul constitutiv al societății cooperative se poate prevedea un termen în care membrii cooperadori nu se pot retrage din societatea cooperativă, termen care nu poate fi mai mare de 3 ani.

Art. 27. — Notificarea de retragere a membrilor cooperadori din societatea cooperativă se depune la președintele societății cooperative, care are obligația de a informa la prima ședință consiliul de administrație și adunarea generală.

Art. 28. — (1) Membrii cooperadori pot fi excluși din societatea cooperativă în unul dintre următoarele cazuri:

a) nu au vărsat diferența din valoarea părților sociale subscrise în termenul prevăzut de prezenta lege, după ce au fost puși în întârziere prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

b) nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de actul constitutiv sau de prezenta lege pentru a fi membri în societatea cooperativă;

c) devin membri cooperadori în societăți cooperative concurente sau desfășoară activități concurențiale pe cont propriu ori în contul altei persoane.

(2) Hotărârea de excludere se ia de către adunarea generală și se comunică în termen de 15 zile membrului cooperador, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Art. 29. — În caz de deces, calitatea de membru cooperador încetează în ziua decesului, iar drepturile patrimoniale ale succesoriului se stabilesc pe baza situației financiare anuale încheiate la sfârșitul exercițiului financiar al anului în care a avut loc decesul.

Art. 30. — (1) La încetarea calității de membru cooperador, acesta sau, după caz, succesorii săi au dreptul la plata contravalorii părților sociale și a dividendelor cuvenite conform situației financiare anuale încheiate la sfârșitul exercițiului financiar al anului în care a intervenit cazul de încetare.

(2) Actul constitutiv trebuie să prevadă termenul în care societatea cooperativă este obligată la plată, termen care nu poate fi mai mare de 2 ani de la data nașterii dreptului.

Art. 31. — Membrii cooperadori au următoarele drepturi:

a) să participe la adunările generale, să își exercite dreptul de vot la adoptarea hotărârilor și să propună măsuri pentru îmbunătățirea activității societății cooperative;

b) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere ale societății cooperative;

c) să beneficieze de facilitățile și serviciile oferite de societatea cooperativă;

d) să primească dividende din profitul anual, proporțional cu participarea la capitalul social;

e) să solicite și să primească din partea administratorilor informații privind activitatea economico-financiară a societății cooperative;

f) să consulte registrul de procese-verbale al adunărilor generale;

g) să solicite convocarea adunării generale extraordinare a membrilor cooperatori, conform prevederilor actului constitutiv și ale prezentei legi;

h) să solicite includerea pe ordinea de zi a adunării generale a membrilor cooperatori a unor noi probleme;

i) să atace în justiție hotărârile adunării generale a membrilor cooperatori în condițiile prevăzute de prezenta lege;

j) să se retragă din societatea cooperativă în condițiile prevăzute de actul constitutiv și de prezenta lege;

k) să exercite orice alte drepturi prevăzute de actul constitutiv al societății cooperative și de prezenta lege.

Art. 32. — Membrii cooperatori au următoarele obligații:

a) să verse la termenele stabilite valoarea aportului subscris în societatea cooperativă;

b) să ducă la îndeplinire hotărârile adunării generale și ale celorlalte organe de conducere ale societății cooperative;

c) să nu fie în același timp membri cooperatori în societăți cooperative concurente și să nu exercite același comerț sau altul concurent pe cont propriu ori în contul altei persoane;

d) să respecte valorile și principiile mișcării cooperatiste;

e) să respecte prevederile actului constitutiv al societății cooperative.

Art. 33. — (1) Între societatea cooperativă și membrul cooperador pot exista următoarele categorii de raporturi:

a) patrimoniale, concretizate prin obligația membrului cooperador de a depune părțile sociale și/sau aporturi în natură;

b) de muncă, în cazul membrilor cooperatori asociați la muncă și capital, în temeiul contractului individual de muncă sau al convenției individuale de muncă, după caz, încheiat/încheiată cu societatea cooperativă al cărei membru este;

c) comerciale cooperatiste pentru livrările de produse și prestările de servicii efectuate de membrul cooperador pentru societatea cooperativă în calitate de operator economic independent.

(2) Veniturile din activitățile independente se impozitează în baza reglementărilor fiscale stabilite pentru impozitul pe venit.

(3) Pentru societățile cooperative, raporturile de muncă ale membrilor cooperatori se pot reglementa prin lege specială.

CAPITOLUL III

Organizarea societății cooperative

SECȚIUNEA 1

Adunarea generală

Art. 34. — (1) Adunarea generală este alcătuită din totalitatea membrilor cooperatori.

(2) Adunările generale sunt ordinare și extraordinare.

(3) Adunarea generală se convoacă de către consiliul de administrație sau de administratorul unic, după caz.

(4) Convocarea se face fie prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, fie prin semnarea convocatorului de fiecare membru cooperador și publicarea cu cel puțin 15 zile înainte de data adunării generale în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății cooperative sau din cea mai apropiată localitate.

(5) Termenul de întrunire în niciun caz nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării.

(6) Convocarea va cuprinde locul, data și ora ținerii adunării generale, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

(7) Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Art. 35. — (1) Consiliul de administrație sau administratorul unic, după caz, este obligat să convoace adunarea generală la cererea a cel puțin unei zecimi din numărul total al membrilor cooperatori, a cenzorilor sau în situația în care constată că, în urma unor pierderi, activul net, determinat ca diferență între totalul activelor și datoriile societății cooperative, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social ori că numărul membrilor cooperatori s-a redus sub minimul legal.

(2) Adunarea generală va avea loc în termen de 30 de zile de la cerere sau de la data constatării pierderilor ori a reducerii numărului membrilor cooperatori sub minimul legal.

(3) În situația în care consiliul de administrație sau administratorul unic, după caz, nu convoacă adunarea generală, la sesizarea oricăruia dintre membrii cooperatori care au cerut convocarea, instanța competentă în a cărei rază teritorială își are sediul societatea cooperativă, cu citarea părților, va putea ordona convocarea, desemnând dintre membrii cooperatori persoana care o va prezida.

Art. 36. — (1) La prima convocare, adunarea generală ordinară este legal constituită în prezența a jumătate plus unu din numărul membrilor cooperatori și poate lua hotărâri valabile cu majoritatea voturilor membrilor cooperatori prezenți, iar adunarea generală extraordinară este legal constituită în prezența a trei pătrimi din numărul membrilor cooperatori și poate lua hotărâri valabile cu majoritatea voturilor membrilor cooperatori prezenți.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite cerințele prevăzute la alin. (1), adunarea generală ordinară ce se va întruni la a doua convocare poate să delibereze asupra problemelor înscrise pe ordinea de zi, cu condiția să fie prezentă cel puțin o treime din numărul membrilor cooperatori, și poate lua hotărâri valabile cu majoritatea voturilor membrilor cooperatori prezenți.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), adunarea generală extraordinară ce se va întruni la a doua convocare poate să delibereze asupra problemelor înscrise pe ordinea de zi, cu condiția să fie prezentă cel puțin jumătate din numărul membrilor cooperatori, și poate lua hotărâri valabile cu majoritatea voturilor membrilor cooperatori prezenți.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) sau (3), adunarea generală ordinară sau extraordinară se va reconvoaca până la îndeplinirea condițiilor prevăzute la cele două alineate, după caz.

Art. 37. — În societatea cooperativă de gradul 1 fiecare membru cooperador are dreptul la un singur vot, oricare ar fi numărul părților sociale pe care le deține.

Art. 38. — În societățile cooperative de gradul 2 fiecare membru cooperador are dreptul la un singur vot, oricare ar fi numărul părților sociale pe care le deține, dacă prin actul constitutiv nu se prevede ca fiecare membru cooperador să aibă dreptul la vot multiplu limitat, proporțional cu participarea sa la capitalul social al societății cooperative.

Art. 39. — (1) Un membru cooperador poate fi reprezentat în adunările generale numai prin alt membru cooperador, în conformitate cu prevederile actului constitutiv.

(2) La societățile cooperative care au mai mult de 200 de membri cooperatori, prin actul constitutiv se poate stabili ca membrii cooperatori să fie reprezentați în adunarea generală,

pe bază de normă de reprezentare, de către alți membri cooperatori mandatați în acest sens.

(3) Mandatul nu este transmisibil.

Art. 40. — (1) Adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 4 luni de la încheierea exercițiului financiar.

(2) Adunarea generală ordinară are următoarele competențe:

a) să dezbată, să aprobe sau să modifice situația financiară anuală, după ascultarea raportului administratorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari, după caz, și să fixeze valoarea dividendelor;

b) să aleagă președintele societății cooperative;

c) să aleagă administratorii și cenzorii;

d) să stabilească remunerația cuvenită administratorilor și cenzorilor pentru exercițiul în curs;

e) să se pronunțe asupra gestiunii administratorilor;

f) să stabilească bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate, pentru exercițiul financiar următor;

g) să hotărască încredințarea conducerii societății cooperative unui director executiv și să stabilească criteriile de performanță pentru contractul de administrare;

h) să aprobe înscrierea unor noi membri cooperatori;

i) să aprobe excluderea membrilor cooperatori;

j) să aprobe constituirea și utilizarea rezervei statutare sau contractuale, precum și a altor rezerve.

Art. 41. — Adunarea generală extraordinară se întrunește ori de câte ori este necesar să se ia o hotărâre privind:

a) majorarea valorii nominale a părților sociale;

b) schimbarea formei societății cooperative;

c) schimbarea sediului societății cooperative;

d) majorarea capitalului social;

e) reducerea capitalului social;

f) fuziunea cu alte societăți cooperative sau divizarea societății cooperative;

g) înființarea sau desființarea uneia sau mai multor unități ale societății cooperative;

h) ipotecarea, gajarea, după caz, transmiterea în folosință sau înstrăinarea imobilizărilor corporale aparținând societății cooperative;

i) dizolvarea anticipată a societății cooperative;

j) încheierea de contracte de asociere între societatea cooperativă și alte persoane juridice ori persoane fizice sau participarea societății cooperative la capitalul social al altor persoane juridice;

k) emisiunea de obligațiuni cooperatiste;

l) aprobarea înscrierii unor noi membri cooperatori;

m) orice altă modificare a actului constitutiv sau a oricărei hotărâri pentru care este cerută aprobarea adunării generale extraordinare.

Art. 42. — (1) Hotărârile adunării generale se iau prin vot deschis, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

(2) Votul secret este obligatoriu pentru alegerea președintelui societății cooperative, consiliului de administrație sau a administratorului unic, după caz, și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

(3) Administratorii nu pot vota în baza părților sociale pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii sau o problemă care privește persoana ori administrația lor.

Art. 43. — Hotărârile adunării generale a membrilor cooperatori luate în conformitate cu prevederile actului constitutiv și ale prezentei legi sunt obligatorii pentru toți membrii

cooperatori, inclusiv pentru membrii cooperatori care nu au luat parte la adunare sau au votat împotriva.

Art. 44. — (1) Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale se depun în termen de 15 zile de la data adoptării, la oficiul registrului comerțului pentru a fi menționate în registrul comerțului și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a. În cazul în care aceste hotărâri implică modificarea actului constitutiv, se poate publica numai actul adițional cuprinzând textul integral al clauzelor modificate.

(2) Hotărârile adunării generale nu pot fi executate înainte de a se îndeplini aceste formalități.

(3) Hotărârile adunării generale contrare prevederilor prezentei legi și ale actului constitutiv pot fi atacate în justiție în termen de 15 zile de la data menționării în registrul comerțului, de oricare dintre membrii cooperatori care au luat parte la adunarea generală și au votat împotriva sau care nu au participat la adunarea generală.

(4) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, societatea cooperativă va fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre membrii cooperatori, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală convocată în acest scop va alege o altă persoană.

(5) Cererea în anulare se introduce la secția comercială a tribunalului în a cărei rază teritorială își are sediul societatea cooperativă.

(6) Dacă au fost introduse mai multe acțiuni în anularea aceleiași hotărâri, ele pot fi conexe.

(7) Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a. De la data publicării, hotărârea este opozabilă tuturor membrilor cooperatori.

SECȚIUNEA a 2-a

Consiliul de administrație

Art. 45. — (1) Administrarea și gestionarea societății cooperative sunt asigurate de către administratorul unic sau consiliul de administrație, alcătuit dintr-un număr impar de membri, aleși prin vot secret pe o perioadă de 4 ani, stabiliți prin actul constitutiv, în funcție de complexitatea activității societății cooperative și de numărul de membri cooperatori.

(2) Primii administratori sunt numiți prin actul constitutiv de către membrii fondatori.

(3) Numărul membrilor consiliului de administrație nu poate fi mai mare de 11.

(4) Numirea și înlocuirea administratorilor se fac exclusiv de către adunarea generală.

(5) Consiliul de administrație sau, după caz, administratorul unic asigură respectarea și îndeplinirea prevederilor prezentei legi, ale actului constitutiv, precum și ale hotărârilor adunării generale.

(6) Membrii consiliului de administrație sau administratorul unic, după caz, își încep activitatea numai după ce au semnat contractul de administrare în care sunt prevăzute criteriile de performanță aprobate de adunarea generală.

(7) Pentru activitatea depusă, membrii consiliului de administrație sau administratorul unic, după caz, sunt remunerați cu o indemnizație fixă, stabilită de către adunarea generală, în afara drepturilor ce decurg din calitatea de membru cooperativ.

Art. 46. — (1) În societatea cooperativă pot fi administratori numai persoanele care au calitatea de membru cooperativ și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 15. Dacă au fost alese alte persoane, acestea sunt decăzute din drepturi.

(2) Constatarea decăderii se face de adunarea generală, iar hotărârea se comunică oficiului registrului comerțului în vederea efectuării mențiunilor necesare.

(3) Soțul, soția, precum și rudele și afinii administratorilor, până la gradul al treilea inclusiv, nu pot fi membri în același consiliu de administrație și nu pot avea funcția de director executiv în cadrul societății cooperative respective.

Art. 47. — (1) Membrii consiliului de administrație nu pot fi asociați, acționari, administratori, directori executivi sau cenzori în societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au același obiect de activitate cu cel al societății cooperative.

(2) Nerespectarea interdicției prevăzute la alin. (1) atrage revocarea din calitatea de membru al consiliului de administrație și, în funcție de gravitatea abaterii, poate atrage excluderea din societatea cooperativă și angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate.

Art. 48. — (1) Administratorii sunt obligați să depună, în termen de 30 de zile de la alegerea lor, o garanție bănească ce nu poate fi mai mică decât valoarea a zece părți sociale.

(2) Pentru nedepunerea garanției în termenul prevăzut la alin. (1), administratorul în cauză va fi revocat din funcție.

(3) Garanția rămâne în contul societății cooperative și nu poate fi restituită decât după eliberarea administratorului din funcție, dar nu mai devreme de data la care adunarea generală a aprobat situația financiară anuală a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcarea.

Art. 49. — Semnăturile administratorilor trebuie depuse la oficiul registrului comerțului, împreună cu certificatul eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanției.

Art. 50. — (1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru ducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al societății cooperative, în afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Administratorii sunt obligați să ia parte la toate adunările generale ale societății cooperative, la ședințele consiliilor de administrație și ale organelor de conducere similare acestora.

Art. 51. — (1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta societatea cooperativă nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), societatea cooperativă poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

(3) Administratorul care, fără drept, își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse societății cooperative.

Art. 52. — (1) Consiliul de administrație se întrunește la convocarea președintelui, o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar.

(2) Consiliul de administrație deliberază valabil în prezența a două treimi din numărul membrilor săi, iar decizia este adoptată cu votul majorității simple a membrilor prezenți.

(3) Atribuțiile membrilor consiliului de administrație sau ale administratorului unic, după caz, procedura de alegere și de revocare a acestora, precum și procedura de adoptare a deciziilor se stabilesc prin actul constitutiv.

Art. 53. — (1) Răspunderea membrilor consiliului de administrație pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la membrii care au făcut să se constate, în registrul ședințelor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunștințat despre aceasta în scris pe cenzori.

(2) Pentru deciziile luate în ședințele la care un membru al consiliului de administrație nu a participat, acesta răspunde

dacă, în termen de o lună de când a luat cunoștință de acestea, nu a încunștințat în scris pe cenzori.

Art. 54. — Consiliul de administrație sau administratorul unic, după caz, este obligat să țină evidențele și registrele prevăzute de legislația în vigoare și de actul constitutiv.

SECȚIUNEA a 3-a

Președintele societății cooperative

Art. 55. — (1) Președintele societății cooperative este de drept președintele consiliului de administrație sau administratorul unic, după caz.

(2) Președintele societății cooperative asigură conducerea activității curente a societății cooperative, îndeplinirea hotărârilor adunării generale și a deciziilor consiliului de administrație.

(3) Președintele societății cooperative este ales dintre acei membri cooperatori care au calități manageriale și experiență în domeniu.

(4) Președintele societății cooperative reprezintă societatea cooperativă în relațiile cu terții, în limita atribuțiilor stabilite prin contractul de administrare și prin actul constitutiv.

SECȚIUNEA a 4-a

Directorul executiv

Art. 56. — (1) Conducerea societății cooperative, cu aprobarea adunării generale a membrilor cooperatori, se poate încredința unui director executiv, pe baza unui contract de management în care sunt prevăzute criteriile de performanță; directorul executiv poate să nu fie membru cooperativ.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație în urma unui concurs, în condițiile prevăzute în actul constitutiv.

(3) Administratorii nu pot avea funcția de director executiv.

SECȚIUNEA a 5-a

Cenzorii

Art. 57. — (1) Adunarea generală a membrilor cooperatori ai societății cooperative alege 3 cenzori și tot atâția supleanți, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare. În toate cazurile numărul cenzorilor trebuie să fie impar.

(2) În cazul în care societatea cooperativă are până la 50 de membri cooperatori, adunarea generală alege numai un cenzor și un supleant.

(3) Cenzorii sunt aleși de către adunarea generală pentru un mandat de 3 exerciții financiare.

(4) În condițiile legii, cel puțin un cenzor trebuie să fie expert contabil sau contabil autorizat.

(5) Mandatul cenzorilor intră în vigoare de la alegerea lor de către adunarea generală. Aceștia vor continua să își îndeplinească mandatul până în momentul în care vor fi aleși noii cenzori, chiar dacă s-a încheiat perioada pentru care au fost aleși.

(6) Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși sunt decăzuți din mandatul lor, persoanele care fac parte din consiliul de administrație, soțul, soția, rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv, precum și persoanele cărora le este interzisă funcția de administrator potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Cenzorii sunt obligați să depună, în termen de 30 de zile de la alegerea lor, jumătate din garanția cerută pentru administratori. Sunt exceptați de la această obligație cenzorii experți contabili sau contabili autorizați, dacă fac dovada încheierii asigurării de răspundere civilă profesională.

(8) Pentru activitatea depusă, cenzorii sunt remunerați cu o indemnizație fixă stabilită de către adunarea generală a membrilor cooperatori.

(9) Situațiile financiare ale societăților cooperative, care intră sub incidența reglementărilor contabile armonizate cu directivele europene și standardele internaționale de contabilitate, vor fi auditate de către auditori financiari, persoane fizice sau persoane juridice, în condițiile legii.

(10) Societățile cooperative ale căror situații financiare anuale sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România în acest scop.

(11) La societățile cooperative ale căror situații financiare anuale nu sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar, adunarea generală ordinară a membrilor cooperatori va hotărî contractarea auditului financiar sau numirea cenzorilor, după caz.

Art. 58. — (1) Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății cooperative, să verifice dacă situațiile financiare anuale sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt regulat întocmite și dacă evaluarea patrimoniului s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea situațiilor financiare anuale.

(2) Cenzorii sunt obligați să întocmească un raport amănunțit asupra situației financiare anuale și repartizării beneficiilor și pierderilor, care trebuie prezentat adunării generale.

(3) Adunarea generală aprobă situația financiară anuală numai dacă aceasta este însoțită de raportul cenzorilor.

(4) Cenzorii sunt obligați să aducă la cunoștință consiliului de administrație sau administratorului unic, după caz, în scris, în termen de 15 zile de la data constatării, orice nereguli în administrarea societății cooperative și orice încălcări ale dispozițiilor legale și ale actului constitutiv pe care le constată.

(5) În cazul în care cenzorii constată că, în urma unor pierderi, activul net, determinat ca diferență între totalul activelor și datoriile societății cooperative, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social sau constată reducerea numărului membrilor cooperatori sub numărul minim legal sunt obligați să convoace adunarea generală extraordinară, atunci când consiliul de administrație ori administratorul unic, după caz, nu respectă termenul prevăzut de prezenta lege.

(6) Cenzorii sunt obligați să comunice membrilor cooperatori sau terților date referitoare la operațiile societății cooperative supuse controlului, numai în cadrul ședințelor adunării generale.

CAPITOLUL IV Părțile sociale

Art. 59. — (1) Părțile sociale sunt emise în formă materială, pe suport hârtie, și trebuie să cuprindă:

- denumirea, sediul și durata societății cooperative;
- data actului constitutiv și codul unic de înregistrare;
- valoarea nominală a părții sociale și numărul de ordine din registrul părților sociale;
- numele, prenumele, locul, data nașterii, domiciliul, cetățenia și codul numeric personal ale membrului cooperador, persoană fizică; denumirea, sediul, naționalitatea și codul unic de înregistrare ale membrului cooperador, persoană juridică, la societățile cooperative de gradul 2;
- semnăturile a cel puțin 2 membri ai consiliului de administrație sau a administratorului unic, după caz.

(2) Părțile sociale pot fi transmise numai membrilor cooperatori din aceeași societate cooperativă, la valoarea nominală.

(3) Părțile sociale nu pot constitui obiect al gajului și nu sunt titluri negociabile.

(4) Părțile sociale nu sunt purtătoare de dobânzi.

(5) Părțile sociale nu pot fi utilizate pentru plata datoriilor personale ale membrilor cooperatori față de societatea cooperativă sau față de terți.

Art. 60. — (1) Când o parte socială devine proprietatea mai multor persoane, societatea cooperativă nu este obligată să înscrie transmiterea cât timp acele persoane nu desemnează un reprezentant unic pentru exercitarea drepturilor rezultate din partea socială.

(2) Sumele reprezentând valoarea părților sociale ce se cuvin membrului cooperador care s-a retras și s-a înscris la o altă societate cooperativă pot fi transferate la cererea membrului cooperador, cu acordul ambelor societăți cooperative.

Art. 61. — Evidența membrilor cooperatori și a părților sociale se ține de către societatea cooperativă într-un registru special.

CAPITOLUL V Obligațiunile cooperatiste

Art. 62. — (1) Societatea cooperativă poate emite, în condițiile legii, obligațiuni cooperatiste nominative, pentru o sumă care să nu depășească 33% din capitalul social subscris și vărsat, conform ultimei situații financiare anuale aprobate de adunarea generală.

(2) Obligațiunile cooperatiste din aceeași emisiune trebuie să aibă valoare nominală egală și se emit în formă materială, pe suport hârtie.

Art. 63. — (1) Obligațiunile cooperatiste se rambursează la scadența de societatea cooperativă emitentă.

(2) Nivelul dobânzii anuale acordate obligațiunilor cooperatiste se stabilește de către societatea cooperativă emitentă prin prospectul de subscripție și nu poate depăși cu mai mult de 10% nivelul dobânzii de referință stabilit de Banca Națională a României.

CAPITOLUL VI Regimul juridic al bunurilor aflate în proprietatea societății cooperative

Art. 64. — (1) Proprietatea societății cooperative este privată.
(2) Patrimoniul societății cooperative se compune din partea divizibilă și partea indivizibilă.

Art. 65. — (1) Orice înstrăinare sau transmitere a folosinței imobilizărilor corporale, care sunt proprietatea societății cooperative, se poate realiza numai cu plată, cu aprobarea adunării generale.

(2) Prin actul constitutiv membrilor cooperatori li se poate acorda un drept de preemțiune, respectiv de preferință, la oferte egale, la cumpărarea sau preluarea în folosință a clădirilor ori a terenurilor. În această situație actul constitutiv trebuie să prevadă și termenul de exercitare a dreptului de preemțiune, respectiv de preferință.

Art. 66. — Din profitul brut al societăților cooperative se preia în fiecare an cel puțin 5% pentru constituirea rezervei legale, până ce aceasta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social. Dacă rezerva legală, după constituire, s-a micșorat din orice cauză, va fi completată în mod corespunzător.

Art. 67. — Prin actul constitutiv se pot stabili modalități de constituire și utilizare a rezervelor statutare sau contractuale, precum și a altor rezerve.

CAPITOLUL VII Registrele societății cooperative și situația financiară anuală

Art. 68. — (1) În afară de evidențele prevăzute de lege, societatea cooperativă trebuie să întocmească și să păstreze:

- registru membrilor cooperatori;
- registru ședințelor adunării generale a membrilor cooperatori;
- registru ședințelor consiliului de administrație;

d) registrul constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor;

e) registrul de aporturi în natură la capitalul social al societății cooperative;

f) registrul părților sociale;

g) registrul obligațiilor cooperatiste.

(2) Registrele trebuie numerotate, sigilate și semnate de președintele societății cooperative.

(3) Registrul membrilor cooperatori, registrul părților sociale și registrul obligațiilor cooperatiste se pot ține manual sau în sistem computerizat.

Art. 69. — (1) Consiliul de administrație sau administratorul unic, după caz, trebuie să prezinte cenzorilor, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, situația financiară pe anul precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.

(2) Situația financiară anuală împreună cu raportul administratorilor, cenzorilor sau auditorilor, după caz, inclusiv cu privire la modul de realizare a indicatorilor și criteriilor de performanță din contractul de administrare, vor rămâne depuse la sediul societății cooperative și la cel al sucursalelor în cele 15 zile care precedă întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de către membrii cooperatori.

(3) Membrii cooperatori vor putea cere, pe cheltuiala societății cooperative, copii de pe situația financiară anuală și de pe raportul consiliului de administrație și al cenzorilor către adunarea generală.

Art. 70. — (1) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data aprobării de către adunarea generală, să depună o copie de pe situația financiară anuală la direcțiile regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București, anexând raportul lor, raportul cenzorilor și procesul-verbal al adunării generale.

(2) Un exemplar al situației financiare anuale, vizat de direcțiile regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București, împreună cu actele menționate la alineatul precedent vor fi depuse la oficiul registrului comerțului.

Art. 71. — Situațiile financiare anuale se întocmesc în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 72. — Hotărârile adoptate de adunarea generală a membrilor cooperatori, prin care se aprobă situația financiară anuală, trebuie depuse în termen de 15 zile la registrul comerțului, spre a fi menționate în registrul comerțului și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a.

CAPITOLUL VIII

Reducerea sau majorarea capitalului social

Art. 73. — (1) Capitalul social poate fi redus prin hotărârea adunării generale a membrilor cooperatori care trebuie să cuprindă motivul reducerii.

(2) Reducerea capitalului social se realizează prin:

a) micșorarea numărului de părți sociale;

b) reducerea valorii nominale a părților sociale;

c) dobândirea propriilor părți sociale de către societatea cooperativă, urmată de anularea lor.

Art. 74. — (1) Reducerea capitalului social al societății cooperative poate fi făcută numai după trecerea a 30 de zile de la data afișării hotărârii adunării generale a membrilor cooperatori la sediul societății cooperative.

(2) Dacă reducerea capitalului social este mai mare de 10%, aceasta se afișează la sediul societății cooperative și se menționează în registrul pentru înregistrarea societăților cooperative de la registrul comerțului.

Art. 75. — (1) Capitalul social se poate mări prin aportul de noi părți sociale sau în schimbul unor noi aporturi în numerar și/sau în natură.

(2) Părțile sociale oferite pentru majorarea capitalului social vor fi subscribe în condițiile prevăzute de actul constitutiv.

(3) Diferențele favorabile rezultate din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse în rezerve, fără a majora capitalul social.

(4) Hotărârea adunării generale pentru majorarea capitalului social se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a, numai dacă majorarea este mai mare de 10%.

CAPITOLUL IX

Fuziunea, divizarea și dizolvarea societății cooperative

Art. 76. — (1) Fuziunea se realizează prin absorbirea unei societăți cooperative de altă societate cooperativă sau prin contopirea a două ori mai multe societăți cooperative pentru a alcătui o societate cooperativă nouă.

(2) Divizarea totală se realizează prin împărțirea întregului patrimoniu al societății cooperative care își încetează existența între două sau mai multe societăți cooperative existente sau care iau astfel ființă.

(3) Prin divizare parțială, societatea cooperativă nu își încetează existența în cazul în care o parte din patrimoniul ei se desprinde și formează una sau mai multe societăți cooperative.

(4) Fuziunea sau divizarea se poate face și între societăți cooperative de forme diferite, cu condiția dizolvării fără lichidare, după caz.

Art. 77. — (1) Fuziunea sau divizarea se decide de către adunarea generală a membrilor cooperatori.

(2) Fuziunea sau divizarea totală se face prin dizolvarea, fără lichidare, a societății cooperative care își încetează existența și transmiterea universală a patrimoniului său către societatea cooperativă ori societățile cooperative beneficiare, în starea în care se găsește la data fuziunii sau divizării, în schimbul atribuirii de părți sociale de către acestea către membrii cooperatori ai societății cooperative care își încetează existența.

Art. 78. — (1) Administratorii societăților cooperative care participă la fuziune sau, după caz, administratorii societății cooperative divizate vor redacta proiectul de fuziune, respectiv de divizare, care va cuprinde:

a) forma, denumirea și sediul societăților cooperative care participă la operațiune;

b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;

c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului care se transmit societăților cooperative beneficiare;

d) raportul de schimb al părților sociale;

e) modalitățile de predare a părților sociale deținute la societatea cooperativă supusă fuziunii, respectiv divizării;

f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;

g) drepturile care se acordă deținătorilor de obligațiuni cooperatiste și orice alte drepturi speciale;

h) data situației financiare de fuziune sau a situației financiare de divizare, dată care va fi aceeași pentru toate societățile cooperative participante;

i) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune.

(2) Proiectul de fuziune, respectiv de divizare, semnat de reprezentanții societăților cooperative participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată fiecare societate cooperativă, împreună cu declarația referitoare la modul de stingere a pasivului societății cooperative care își încetează existența în urma fuziunii sau divizării.

(3) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul-delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a,

pe cheltuiala părților, integral ori în extras, potrivit dispoziției judecătorului-delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea adunării generale a membrilor cooperatori.

(4) Oricare creditor al societății cooperative care fuzionează, respectiv se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție la judecătorul-delegat, în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune, respectiv de divizare. Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă, în afară de cazul în care societatea cooperativă debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditorii ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

Art. 79. — La convocarea adunării generale care urmează să aprobe fuziunea sau, după caz, divizarea, trebuie să se pună la dispoziție membrilor cooperatori, la sediul social al societății cooperative, următoarele documente:

a) proiectul de fuziune sau de divizare;

b) rapoartele redactate de administratorii fiecărei societăți cooperative în cauză, cu privire la convenția și efectele fuziunii sau divizării proiectate;

c) situația financiară de fuziune sau situația financiară de divizare;

d) raportul cenzorilor.

Art. 80. — (1) Actele constitutive ale societăților cooperative nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunarea generală a societății sau societăților cooperative care își încetează existența.

(2) Actul modificator al actului constitutiv al societății cooperative absorbante se înregistrează în registrul comerțului în a cărui circumscripție își are sediul societatea cooperativă și, vizat de judecătorul-delegat, se transmite, din oficiu, la Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a, spre publicare, pe cheltuiala societății cooperative.

(3) Publicitatea pentru societățile cooperative absorbite poate fi efectuată de societatea cooperativă absorbantă, în cazurile în care acele societăți cooperative nu au efectuat-o, în termen de 15 zile de la vizarea de către judecătorul-delegat a actului modificator al actului constitutiv al societății cooperative absorbante.

(4) Fuziunea sau divizarea are loc la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți cooperative, la data înmatriculării în registrul comerțului;

b) în celelalte cazuri, la data înregistrării în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății cooperative absorbante.

Art. 81. — (1) În cazul fuziunii prin absorbție, societatea cooperativă absorbantă dobândește drepturile și este ținută de obligațiile societății cooperative pe care o absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile societăților cooperative care își încetează existența trec asupra noii societăți cooperative astfel înființate.

(2) Societățile cooperative care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditorii pentru obligațiile societății cooperative care și-a încetat existența prin divizare proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare s-au stabilit alte proporții.

(3) Dacă nu se poate stabili societatea cooperativă răspunzătoare pentru o obligație, societățile cooperative care au dobândit bunuri prin divizare răspund solidar.

Art. 82. — (1) Societatea cooperativă se dizolvă prin:

a) împlinirea termenului pentru care a fost constituită, dacă nu s-a hotărât continuarea activității de către adunarea generală;

b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate sau realizarea acestuia;

c) hotărârea adunării generale;

d) falimentul societății cooperative;

e) scăderea numărului membrilor cooperatori sub minimul legal;

f) reducerea capitalului social sub minimul legal;

g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al societății cooperative.

(2) În situația în care o societate cooperativă, la sfârșitul unui exercițiu financiar, a înregistrat pierderi neimputabile care depășesc capitalul social și rezervele prevăzute de prezenta lege și de actul constitutiv și dacă adunarea generală nu a hotărât reîntregirea capitalului social prin noi aporturi, societatea cooperativă respectivă se dizolvă.

(3) Pierderile imputabile se constată de cenzori, se aduc la cunoștință membrilor cooperatori și se recuperează, conform legii, de la persoanele care se fac vinovate de producerea prejudiciului.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. e) și f) nu se aplică în situația în care, în termen de 9 luni de la data constatării scăderii numărului de membri cooperatori, respectiv reducerii capitalului social sub minimul legal, societatea cooperativă completează numărul de membri cooperatori, respectiv reîntregește capitalul social până la minimul legal.

Art. 83. — Dizolvarea societății cooperative se comunică în termen de 15 zile de către consiliul de administrație sau de administratorul unic, după caz, oficiului registrului comerțului, în vederea menționării în registrul comerțului și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a.

Art. 84. — (1) Dizolvarea societății cooperative are ca efect deschiderea procedurii de lichidare.

(2) Dizolvarea are loc fără lichidare în cazul fuziunii ori divizării totale a societății cooperative sau în alte cazuri prevăzute de lege.

CAPITOLUL X

Lichidarea societății cooperative

Art. 85. — (1) Lichidarea societății cooperative se face de către lichidatorii autorizați conform legii, desemnați de adunarea generală sau prin hotărâre judecătorească.

(2) Actul de numire a lichidatorilor, precum și orice alt act care ar aduce schimbări în persoana acestora trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la registrul comerțului, pentru a fi înscrise și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a.

(3) Lichidatorii intră în funcțiune numai după depunerea semnăturii lor la registrul comerțului.

(4) Toate actele emanând de la societatea cooperativă trebuie să poarte mențiunea că este în lichidare.

Art. 86. — Lichidatorii sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la intrarea în funcțiune, împreună cu administratorii, să facă inventarul bunurilor mobile și imobile și să încheie situația financiară care să evidențieze exact starea activului și pasivului societății cooperative și să le semneze.

Art. 87. — (1) Lichidatorii nu pot plăti membrilor cooperatori nicio sumă în contul părților sociale ce li s-ar cuveni din lichidare înaintea stingerii datoriilor către creditorii societății cooperative.

(2) Activul rămas în urma achitării sumelor datorate creditorilor societății cooperative și a părții divizibile către membrii cooperatori se transmite, în baza hotărârii adunării generale a membrilor cooperatori, către o altă societate cooperativă, conform prevederilor actului constitutiv. În lipsa hotărârii adunării generale, activul rămas se atribuie de către instanța competentă unei societăți cooperative de aceeași

formă, din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate, prin hotărâre judecătorească irevocabilă*).

Art. 88. — Sunt aplicabile lichidării societăților cooperative și dispozițiile art. 253—255 și ale art. 257—260 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL III

Asociațiile, uniunile județene și uniunile naționale

Art. 89. — (1) Societățile cooperative se pot asocia în mod liber și voluntar, pe baza hotărârilor adunărilor generale ale acestora, în asociații și uniuni constituite în scopul de a asigura reprezentarea și apărarea intereselor societăților cooperative asociate în relațiile cu administrația publică, autoritatea de stat, alte persoane fizice sau juridice, publice ori private, organisme internaționale și cu asociații internaționale echivalente, precum și pentru susținerea și promovarea principiilor cooperatiste, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru a constitui asociații sau uniuni, societățile cooperative pun în comun și fără drept de restituire un aport în bani și/sau în natură și activează pe baza experienței manageriale pentru realizarea scopului și obiectivelor propuse.

(3) Asociația poate fi constituită din două sau mai multe societăți cooperative de aceeași formă sau de forme diferite.

(4) Uniunea județeană poate fi constituită din societăți cooperative și/sau asociații de cooperative de aceeași formă, care își au sediul pe raza administrativ-teritorială a județului, în condițiile prezentei legi.

(5) Uniunea națională poate fi constituită din societăți cooperative, asociații și uniuni de societăți cooperative de aceeași formă, în condițiile prezentei legi.

(6) Asociațiile și uniunile respective dobândesc personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor deschis la grea judecătorească în a cărei circumscripție teritorială își au sediul.

Art. 90. — (1) În vederea dobândirii personalității juridice, asociații încheie actul constitutiv și statutul asociației, respectiv uniunii, în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Actul constitutiv cuprinde următoarele:

a) datele de identificare a asociațiilor, respectiv denumirea și sediul acestora;

b) exprimarea voinței de asociere, a scopului și obiectivelor propuse;

c) denumirea și sediul asociației/uniunii;

d) durata de funcționare a asociației/uniunii, pe termen determinat sau nedeterminat;

e) patrimoniul inițial al asociației/uniunii;

f) activul patrimonial alcătuit din aportul în bani și/sau în natură al asociațiilor;

g) componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației/uniunii;

h) membrul asociat împuternicit să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) semnătura asociațiilor.

(3) Statutul cuprinde următoarele:

a) elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția celor menționate la lit. g) și h);

b) explicitarea scopului și a obiectivelor asociației/uniunii;

c) modul de dobândire sau de pierdere a calității de asociat;

d) drepturile și obligațiile asociațiilor;

e) categoriile de resurse patrimoniale ale asociației/uniunii;

f) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale asociației/uniunii;

g) destinația bunurilor în cazul dizolvării asociației/uniunii cu respectarea prevederilor art. 101.

(4) La autentificarea actului constitutiv și a statutului asociației/uniunii se va prezenta dovada eliberată de Ministerul Justiției privind disponibilitatea denumirii asociației/uniunii.

Art. 91. — (1) Membrul asociat, împuternicit conform prevederilor art. 90 alin. (2) lit. h), poate formula o cerere de înscriere a asociației/uniunii în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grea judecătorească în a cărei circumscripție teritorială urmează să își aibă sediul.

(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv;

b) statutul asociației/uniunii;

c) acte doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

d) avizul Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism**) pentru conformitatea statutului cu prevederile prezentei legi, respectiv ale legii speciale, dacă aceasta există.

(3) Asociația/Uniunea devine persoană juridică din momentul înscrierii ei în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

(4) În termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației, respectiv a uniunii în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

(5) O dată cu efectuarea înscrierii, încheierea prin care s-a dispus înscrierea se comunică, din oficiu, organului financiar local în a cărui rază teritorială se află sediul asociației, respectiv al uniunii, pentru evidența fiscală, cu menționarea numărului de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

(6) În cazul în care cerințele legale pentru constituirea asociației, respectiv a uniunii nu sunt îndeplinite, judecătorul, la expirarea termenului prevăzut de alin. (4), îl va cita în camera de consiliu pe reprezentantul asociației, respectiv al uniunii, punându-i în vedere, în scris, să remedieze neregularitățile constatate până la termenul următor, care nu va fi mai mare de o săptămână.

(7) Dacă neregularitățile constatate privesc dispozițiile art. 40 alin. (2) din Constituție, republicată, pentru termenul fixat va fi citat și parchetul de pe lângă instanța sesizată, căruia i se vor comunica, în copie, cererea de înscriere împreună cu actul constitutiv și statutul asociației, respectiv uniunii. În acest caz, punerea concluziilor de către procuror este obligatorie.

(8) În situația în care, la termenul fixat, neregularitățile sunt înlăturate, judecătorul, ascultând și concluziile procurorului, dacă este cazul, va lua act despre aceasta prin încheiere, dispunând înscrierea asociației, respectiv a uniunii în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

(9) În cazul în care neregularitățile nu au fost înlăturate sau, deși legal citat, reprezentantul asociației, respectiv al uniunii lipsește în mod nejustificat, judecătorul va respinge cererea de înscriere prin încheiere motivată.

*) Potrivit prevederilor art. 8 coroborate cu cele ale art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Codului de procedură civilă, cu modificările ulterioare, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească „irevocabilă” se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească „definitivă”.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 430/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 10 iulie 2013, cu modificările ulterioare.

(10) Încheierile prevăzute în acest articol se vor pronunța în cel mult 24 de ore de la încheierea dezbaterilor și se vor redacta în termen de cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(11) Încheierile de admitere sau de respingere a cererii de înscriere sunt supuse numai apelului.

(12) În cazul în care procurorul nu a participat la soluționarea cererii, parchetului de pe lângă instanța sesizată i se vor comunica și copii de pe actul constitutiv și de pe statutul asociației, respectiv uniunii, împreună cu încheierea de admitere ori de respingere a cererii de înscriere, după caz.

(13) Termenul de apel este de 5 zile și curge de la data pronunțării, pentru cei care au fost prezenți, și de la data comunicării, pentru cei care au lipsit.

(14) Recursul se soluționează cu citarea părților în camera de consiliu, de urgență și cu precădere. Dispozițiile alin. (10) cu privire la pronunțarea și redactarea hotărârii se aplică în mod corespunzător.

(15) Înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor se efectuează în ziua rămânerii definitive a încheierii de admitere, eliberându-se, la cerere, împuternicitului respectiv un certificat de înscriere, care va cuprinde: denumirea asociației/uniunii, sediul acesteia, durata de funcționare, numărul și data înscrierii în registrul respectiv.

(16) În relațiile cu terții dovada personalității juridice a asociației/uniunii se face cu certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

Art. 92. — Dacă asociația/uniunea, prin natura scopului sau a obiectivelor propuse, urmează să desfășoare activități pentru care, potrivit legii, sunt necesare autorizații prealabile, aceste activități nu vor putea fi inițiate, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, decât după obținerea autorizației respective.

Art. 93. — (1) Organele asociației/uniunii sunt:

- a) adunarea generală;
- b) comitetul director;
- c) cenzorul sau, după caz, comisia de cenzori.

(2) Organele uniunii naționale sunt:

- a) congresul;
- b) consiliul național;
- c) comisia de cenzori.

(3) Regulamentul privind organizarea și funcționarea congresului și consiliului național se stabilește de către congres.

Art. 94. — (1) Adunarea generală a asociației/uniunii este organul de conducere alcătuit din totalitatea asociațiilor.

(2) Competențele adunării generale sunt:

- a) stabilirea strategiei și a obiectivelor generale;
- b) aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a situației financiare anuale;
- c) alegerea și revocarea membrilor comitetului director, a cenzorului sau, după caz, a membrilor comisiei de cenzori;
- d) înființarea de filiale;
- e) modificarea actului constitutiv și a statutului;
- f) dizolvarea și lichidarea asociației/uniunii, precum și destinația bunurilor rămase după lichidare;
- g) schimbarea sediului;
- h) orice alte atribuții prevăzute în lege sau în statut.

(3) Adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an și are drept de control permanent asupra organelor prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. b) și c).

(4) Regulile privind organizarea și funcționarea adunării generale ordinare sau extraordinare, după caz, se stabilesc prin statut.

Art. 95. — (1) Comitetul director asigură punerea în aplicare a hotărârilor adunării generale, precum și a propriilor hotărâri.

(2) Competențele comitetului director sunt:

- a) prezintă adunării generale raportul de activitate pe perioada anterioară, executarea bugetului de venituri și cheltuieli, bilanțul contabil, proiectul bugetului de venituri și cheltuieli și proiectul programelor asociației;
- b) încheie acte juridice în numele și pe seama asociației/uniunii;
- c) aprobă organizarea și politica de personal ale asociației;
- d) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în statut sau stabilite de adunarea generală.

(3) Comitetul director are în structură președinte, vicepreședinti, secretar, alte funcții executive necesare și membri. Componența numerică și alte funcții se stabilesc prin statut.

(4) Președintele comitetului director este și președintele asociației/uniunii.

(5) Regulile generale privind organizarea și funcționarea comitetului director se stabilesc prin statut și se detaliază prin regulamentul de organizare și funcționare al acestuia.

(6) Membrul comitetului director care, într-o problemă supusă hotărârii adunării generale, este interesat personal sau prin soțul său, prin ascendenții ori descendenții săi, rudele în linie colaterală sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv nu va putea lua parte la deliberare și la vot.

(7) Membrul comitetului director care încalcă dispozițiile alin. (6) este răspunzător de daunele create asociației dacă fără votul său nu s-ar fi putut obține majoritatea cerută.

(8) Hotărârile adunărilor generale și deciziile comitetului director contrare legii, actului constitutiv și statutului pot fi atacate în justiție.

Art. 96. — (1) Controlul financiar intern al asociației/uniunii este asigurat de un cenzor sau de o comisie de cenzori, după caz.

(2) Dacă asociația/uniunea întrunește mai mult de 100 de membri înscriși, controlul financiar intern se exercită de o comisie de cenzori.

(3) Comisia de cenzori este alcătuită dintr-un număr impar de membri, din care majoritatea provine din rândul asociațiilor. Membrii comitetului director nu pot fi cenzori. Cel puțin unul dintre cenzori trebuie să fie contabil autorizat sau expert contabil, în condițiile legii.

(4) Atribuțiile cenzorului/comisiei de cenzori sunt:

- a) verifică modul cum este administrat patrimoniul asociației;
- b) întocmește rapoarte pe care le prezintă adunării generale;
- c) poate participa la lucrările comitetului director, fără drept de vot;
- d) îndeplinește orice alte atribuții stabilite în statut sau de adunarea generală.

(5) Regulile generale de organizare și funcționare ale comisiei de cenzori se aprobă de adunarea generală. Comisia de cenzori își poate elabora un regulament intern de funcționare.

Art. 97. — (1) Modificarea actului constitutiv și a statutului se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul asociația/uniunea. Se aplică în mod corespunzător prevederile art. 91 alin. (4).

(2) Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de procesul-verbal al adunării generale, în formă autenticată.

(3) Demersurile pentru autentificarea procesului-verbal și înscrierea modificării se întreprind de către persoana desemnată de adunarea generală.

Art. 98. — (1) Veniturile asociațiilor/uniunilor provin din:

- a) cotizațiile membrilor;
- b) dobânzi și dividende rezultate din plasarea sumelor disponibile, în condițiile legii;

c) dividendele societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înființate de asociație/uniune;

d) venituri realizate din activități economice directe;

e) donații, sponsorizări, legate;

f) resurse obținute de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, în condițiile legii;

g) alte venituri prevăzute de lege.

(2) Asociațiile/Uniunile pot înființa societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care pot participa la societățile cooperative de gradul 2. Dividendele obținute de asociații/uniuni din activitățile acestor societăți, dacă nu se reinvestesc în acestea, se folosesc obligatoriu ca resurse pentru realizarea scopului și obiectivelor asociației/uniunii.

(3) Asociațiile/Uniunile pot desfășura orice alte activități economice directe, dacă acestea au caracter accesoriu și sunt în strânsă legătură cu scopul principal și cu obiectivele asociației/uniunii.

(4) Activitățile economice prevăzute la alin. (3) nu pot concura activitățile societăților cooperative din cadrul asociațiilor, uniunilor județene și uniunilor naționale respective.

Art. 99. — (1) În cadrul Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism*) va funcționa o structură organizatorică pentru relația cu uniunile.

(2) Autoritățile publice locale și centrale se pot consulta cu reprezentanții asociațiilor, uniunilor județene și, respectiv, ai uniunilor naționale, în vederea stabilirii unor programe sau activități comune.

Art. 100. — (1) Asociațiile/Uniunile se dizolvă în următoarele situații:

a) de drept;

b) prin hotărâre a judecătorei sau a tribunalului, după caz;

c) prin hotărâre a adunării generale.

(2) Asociația sau uniunea se dizolvă de drept în următoarele cazuri:

a) imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituită;

b) imposibilitatea constituirii adunării generale în condițiile statutului, dacă au trecut mai mult de 6 luni de la data convocării;

c) reducerea numărului de asociați sub limita minimă fixată de lege și dacă acesta nu a fost completat timp de 3 luni.

(3) Asociația sau uniunea se dizolvă prin hotărâre judecătorească în următoarele cazuri:

a) când scopul sau activitatea acesteia a devenit ilicită sau contrară ordinii publice;

b) când realizarea scopului se realizează prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice;

c) când se urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit;

d) când asociația/uniunea a devenit insolubilă;

e) în condițiile art. 92.

(4) Asociația sau uniunea se poate dizolva prin hotărâre a adunării generale. În termen de 15 zile de la data ședinței de dizolvare, procesul-verbal în formă autentică se depune la judecătoria în a cărei circumscripție teritorială își are sediul, pentru a fi înscris în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

Art. 101. — (1) În cazul dizolvării asociației/uniunii, bunurile rămase în urma lichidării nu se pot transmite membrilor asociații.

(2) Bunurile rămase în urma lichidării vor fi transmise către asociații/uniuni existente, înființate cu scop identic sau

asemănător, printr-o procedură stabilită în statutul asociației/uniunii.

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data terminării lichidării lichidatorii nu au reușit să transmită bunurile în condițiile alin. (2), precum și în cazul în care statutul asociației/uniunii nu prevede o procedură de transmitere a bunurilor ori dacă prevederea este contrară legii sau ordinii publice, bunurile rămase după lichidare vor fi atribuite de instanța competentă unei asociații/uniuni cu scop identic sau asemănător.

Art. 102. — (1) În cazul dizolvării hotărâte de adunarea generală, lichidatorii sunt numiți de către aceasta, iar în restul cazurilor lichidatorii sunt numiți prin hotărâre judecătorească.

(2) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul cenzorilor.

(3) Lichidatorii sunt obligați să continue operațiunile juridice aflate în curs, să încaseze creanțele, să plătească creditorii și, dacă numerarul este insuficient, să transforme restul activului în bani, procedând la vânzarea prin licitație publică a bunurilor mobile și imobile.

(4) Lichidatorii răspund solidar pentru daunele cauzate creditorilor din culpa lor.

(5) Lichidatorii sunt obligați să îndeplinească toate procedurile legale pentru publicarea lichidării și radierea asociației sau uniunii din Registrul asociațiilor și fundațiilor.

Art. 103. — (1) La nivel județean și al municipiului București, societățile cooperative de aceeași formă și/sau asociațiile de societăți cooperative de aceeași formă pot constitui uniuni județene, care sunt asocieri reprezentative, cu condiția ca numărul societăților cooperative asociate direct ori prin asociațiile la care sunt membre să reprezinte cel puțin 45% din numărul total de societăți cooperative de aceeași formă, înregistrate cu sediul în raza județului respectiv sau a municipiului București, după caz.

(2) La nivel național, uniunile județene și/sau asociațiile de societăți cooperative de aceeași formă neasociate la vreo uniune județeană și/sau societățile cooperative de aceeași formă neasociate pot constitui uniuni naționale, care sunt asocieri reprezentative, cu condiția ca numărul societăților cooperative asociate direct ori indirect să reprezinte cel puțin 45% din numărul total de societăți cooperative de aceeași formă, înregistrate cu sediul în România.

(3) Denumirea „uniune județeană”, respectiv „uniune națională” poate fi utilizată numai de acele uniuni care îndeplinesc condițiile stabilite la alin. (1), respectiv alin. (2).

Art. 104. — (1) Asociațiile de societăți cooperative, uniunile județene și naționale de societăți cooperative sunt constituite în scopul de a asigura:

a) reprezentarea și apărarea intereselor societăților cooperative asociate și ale membrilor operatori în relațiile cu administrația publică sau cu persoane fizice ori cu persoane juridice publice sau private;

b) reprezentarea intereselor operatorilor pe plan național și internațional, în relațiile cu organizațiile cooperatiste și cu organisme internaționale;

c) promovarea și apărarea intereselor economice, de producție și comerciale ale organizațiilor cooperatiste la nivel local, național sau internațional;

d) sprijinirea societăților cooperative în vederea protecției și dezvoltării patrimoniilor acestora;

e) informarea, documentarea, pregătirea și perfecționarea profesională, acțiuni promoționale pentru serviciile și produsele

*) A se vedea nota de subsol de la art. 91 alin. (2) lit. d).

specifice și alte acțiuni comune, proprii domeniului în care acționează societățile cooperative asociate;

f) desfășurarea unor activități sociale, culturale, tehnico-științifice, sportive, de caritate și alte activități cu caracter umanitar;

g) efectuarea altor activități stabilite prin statut în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Asociațiile de societăți cooperative, uniunile județene și naționale de societăți cooperative pot conveni reguli și norme de reglementare internă în temeiul și în limitele dispozițiilor legale prevăzute în statute, decizii, hotărâri, precum și în alte acte cu caracter normativ emise de autoritățile competente.

TITLUL IV

Raporturile dintre stat și cooperatie

CAPITOLUL I

Rolul statului

Art. 105. — Statul român sprijină dezvoltarea societăților cooperative, indiferent de grad și formă, și a formelor lor asociative, cărora le garantează autonomia, independența și un regim care să nu fie mai puțin favorabil decât cel acordat altor operatori economici.

Art. 106. — (1) Guvernul trebuie să consulte Consiliul consultativ al cooperatiei asupra elaborării și revizuirii legislației și a politicilor în materie de cooperatie.

(2) Guvernul trebuie să adopte măsuri pentru sprijinirea accesului societăților cooperative la finanțarea investițiilor proprii și la creditare.

(3) Autoritățile publice trebuie să faciliteze accesul societăților cooperative și al formelor lor asociative la serviciile de consultanță, pentru ameliorarea performanțelor lor economice și a capacității de a crea locuri de muncă și de a genera venituri.

(4) Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism*) reprezintă autoritatea competentă care asigură respectarea prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL II

Sprijinul acordat de stat cooperatiei

Art. 107. — (1) Terenurile transmise în folosință pe durată nedeterminată și fără plată în vederea realizării de construcții pentru activitatea organizațiilor cooperatiei de consum și meșteșugărești, precum și a asociațiilor cooperatiste, existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu sunt revendicate și pe care au fost realizate construcții conform legii, își mențin acest regim juridic pe toată durata existenței construcțiilor respective sau până la trecerea lor, cu plată, în proprietatea societății cooperative.**)

(2) În situația în care autoritatea administrației publice centrale sau locale decide înstrăinarea bunurilor imobile din proprietatea lor privată, care sunt în folosința societăților/organizațiilor cooperative, acestea beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea acestora, precum și de un drept de preferință în cazul concesiunii sau închirierii acestora.

(3) Oferta de vânzare, concesiune sau închiriere, cuprinzând datele de identificare a imobilului care se înstrăinează, se concesiunează sau se închiriază și prețul, se

comunică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire societății cooperative respective.

(4) Dacă în termen de 45 de zile de la data primirii ofertei de vânzare, concesiune sau închiriere, societatea cooperativă nu și-a exprimat voința de a cumpăra, de a primi în concesiune sau de a închiria imobilul respectiv, acesta se poate vinde.

Art. 108. — Societățile cooperative beneficiază de toate măsurile promovate de statul român pentru societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înființate în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 109. — În planurile de învățământ ale instituțiilor de învățământ superior care au în structură domeniile tehnic, economic și juridic se poate introduce, cu statut de disciplină opțională, materia Noțiuni despre organizarea și funcționarea cooperatiei.

TITLUL V

Consiliul consultativ al cooperatiei

Art. 110. — (1) Se constituie Consiliul consultativ al cooperatiei, organism fără personalitate juridică, cu rol consultativ, pe lângă Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism*), format din reprezentanți desemnați de toate uniunile naționale existente.

(2) Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism*) își va nominaliza un reprezentant în Consiliul consultativ al cooperatiei, care reprezintă și susține politica departamentului privind sprijinirea și dezvoltarea sistemului cooperatist din România și care preia și transmite departamentului toate deciziile luate în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(3) Consiliul consultativ al cooperatiei are următoarele atribuții principale:

a) elaborează propuneri cu privire la dispozițiile legale care interesează societățile cooperative;

b) promovează studii și analize privind mișcarea cooperatistă;

c) elaborează, aprobă și modifică Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului consultativ al cooperatiei;

d) elaborează propuneri de inițiative legislative în domeniul ce privesc activitatea cooperatiei;

e) asigură cadrul organizat pentru consultări și schimb de informații între diferitele forme cooperatiste;

f) acordă avize consultative pentru programele de promovare și dezvoltare a cooperatiei;

g) acordă avize consultative pentru programele de promovare și dezvoltare a cooperatiei, elaborate de către Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism*). La dezbaterile privind acordarea acestor avize, reprezentantul departamentului nu are drept de vot;

h) elaborează și susține programe care să asigure crearea de noi societăți cooperative;

i) avizează proiectele de acte normative care reglementează activitatea cooperatiei;

j) informează societatea civilă cu privire la potențialul economic, social, educativ și formativ pe care îl oferă cooperatiea;

k) sprijină aplicarea Recomandării nr. 193/2002 a Organizației Internaționale a Muncii privind promovarea

*) A se vedea nota de subsol de la art. 91 alin. (2) lit. d).

**) Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 913/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 22 iulie 2009, a constatat că dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 sunt neconstituționale.

cooperativelor, a recomandărilor Organizației Națiunilor Unite, precum și ale organismelor cooperatiste internaționale;

l) alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 111. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului consultativ al cooperăției se aprobă, în prima sa ședință, prin consens.

TITLUL VI

Infraacțiuni

Art. 112. — Constituie infraacțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta membrului fondator, a administratorului, a președintelui societății cooperative ori a directorului executiv care:

a) prezintă cu rea-credință în prospectele, rapoartele și comunicările adresate publicului date neadevărate asupra constituirii societății cooperative sau asupra condițiilor economice ale acesteia ori ascunde cu rea-credință, în tot sau în parte, astfel de date;

b) prezintă, cu rea-credință, în adunarea generală a membrilor cooperatori o situație financiară inexactă sau date inexacte asupra condițiilor economice ale societății cooperative, în vederea ascunderii situației ei reale.

Art. 113. — Constituie infraacțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta administratorului, a președintelui societății cooperative ori a directorului executiv care:

a) folosește cu rea-credință bunurile sau creditul de care se bucură societatea cooperativă, într-un scop contrar intereselor acesteia ori în folosul propriu sau pentru a favoriza o altă societate cooperativă ori societate în care are interese direct sau indirect;

b) se împrumută sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea cooperativă pe care o administrează;

c) încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din beneficii fictive ori care nu puteau fi distribuite, în lipsa situației financiare anuale sau contrar celor rezultate din aceasta.

Art. 114. — Constituie infraacțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă fapta administratorului, a președintelui societății cooperative ori a directorului executiv care:

a) emite părți sociale sau obligațiuni cooperatiste la un preț inferior valorii lor nominale;

b) nu respectă dispozițiile legale referitoare la anularea părților sociale neachitate;

c) emite obligațiuni cooperatiste fără respectarea dispozițiilor legale sau emite părți sociale care nu cuprind mențiunile cerute de prezenta lege;

d) nu respectă prevederile stabilite de prezenta lege privind înstrăinarea și transmiterea folosinței imobilizărilor corporale.

Art. 115. — Constituie infraacțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă fapta administratorului, a președintelui societății cooperative sau a directorului executiv care:

a) duce la îndeplinire hotărârile adunării generale referitoare la fuziunea ori la divizarea acesteia sau la reducerea capitalului social înainte de expirarea termenelor prevăzute de prezenta lege;

b) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului social, fără ca membrii cooperatori să fi fost executați pentru efectuarea vărsământului datorat ori fără hotărârea adunării generale care îi scutește de plata vărsămintelor ulterioare;

c) nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de prezenta lege;

d) începe operațiunile în numele unei societăți cooperative înainte de a se fi efectuat vărsământul integral al capitalului social minim;

e) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la fuziunea, divizarea, dizolvarea, reorganizarea sau reducerea capitalului social, fără informarea organului judiciar ori cu încălcarea interdicției stabilite de acesta, în cazul în care față de societatea cooperativă s-a început urmărirea penală.

Art. 116. — Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă fapta cenzorului care nu convoacă adunarea generală a membrilor cooperatori în cazurile în care este obligat prin lege.

TITLUL VII

Dispoziții tranzitorii

Art. 117. — (1) Organizațiile cooperatiste existente la data intrării în vigoare a prezentei legi au obligația să își modifice statutele dacă nu sunt în conformitate cu prevederile prezentei legi și să le înregistreze la oficiul registrului comerțului în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.

(2) În acest scop, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organizațiile cooperatiste au obligația să afișeze la sediul lor lista tuturor membrilor cooperatori înregistrați în evidențele acestora la data respectivă și să popularizeze în presa locală această acțiune și scopul ei.

(3) Lista trebuie să rămână afișată până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

(4) În termen de 30 de zile de la data afișării, membrii cooperatori pot înainta contestații privind includerea sau neinclusiunea unor persoane pe listele afișate, care vor fi soluționate de către organizațiile cooperatiste respective în maximum 30 de zile de la data înregistrării contestației. Hotărârea organizației cooperatiste poate fi atacată în justiție conform legii.

(5) În termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), toate organizațiile cooperatiste vor convoca adunarea generală a membrilor cooperatori care, în mod obligatoriu, va include pe ordinea de zi cel puțin:

a) prezentarea situației patrimoniului, a numărului părților sociale pentru fiecare membru cooperador, a modului de formare a capitalului social;

b) aprobarea modificărilor statutului conform prevederilor prezentei legi;

c) prezentarea situației persoanelor care au făcut obiectul contestațiilor prevăzute la alin. (4), în urma rezolvării contestațiilor primite.

(6) Organizațiile cooperatiste care nu și-au înregistrat modificările statutelor până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) se dizolvă de drept și intră în lichidare, în condițiile prevederilor art. 85—88.

Art. 118. — Membrii cooperatori care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin părți sociale sau acțiuni cooperatiste reprezentând peste 20% din capitalul social sunt obligați ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să înstrăineze către alți membri cooperatori, la valoarea nominală, părțile sociale sau acțiunile cooperatiste care excedează acestei cote. În cazul în care, în termenul prevăzut, părțile sociale sau acțiunile cooperatiste nu sunt înstrăinate, organizația cooperatistă respectivă le achiziționează, le anulează și reduce în mod corespunzător capitalul social, care devine parte indivizibilă.

Art. 119. — (1) Federalele teritoriale ale cooperativelor de consum, asociațiile teritoriale ale organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, Uniunea Națională a Cooperativelor de Consum și Asociația Națională a Cooperatistelor Meșteșugărești nu pot înstrăina, cu orice titlu, clădirile sau terenurile aflate în patrimoniul lor până la data îndeplinirii procedurilor prevăzute la art. 117 alin. (1).

(2) Organizațiile cooperatiste existente, federalele teritoriale ale cooperativelor de consum, asociațiile teritoriale ale organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, Uniunea Națională a Cooperativelor de Consum și Asociația Națională a Cooperatistelor Meșteșugărești se pot reorganiza numai în condițiile prezentei legi.

Art. 120. — (1) Federalele teritoriale ale cooperativelor de consum — FEDERALCOOP, înființate în conformitate cu prevederile Legii nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperatistelor de consum, cu modificările ulterioare, precum și asociațiile teritoriale ale organizațiilor cooperatiste meșteșugărești — ATCOM, înființate în temeiul Decretului-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperatistelor meșteșugărești, cu modificările ulterioare, se vor reorganiza, cu respectarea prevederilor prezentei legi, în maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, astfel:

a) în una dintre formele de asociere prevăzute în titlul III, și anume asociație sau uniune județeană, după caz;

b) în societate cooperativă de gradul 1 sau 2, după caz.

(2) Activul și pasivul federalelor și asociațiilor teritoriale prevăzute la alin. (1), cuprinzând partea divizibilă și partea indivizibilă, vor fi determinate conform situației financiare încheiate la data reorganizării acestora.

(3) Bunurile mobile și imobile necesare bunei funcționări a asociațiilor sau uniunilor județene, înființate în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. a), vor fi stabilite înainte de reorganizare, prin hotărâre a adunării generale a membrilor asociației ai federației sau asociației teritoriale respective.

(4) Societățile cooperative de gradul 1 sau 2, după caz, înființate în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), vor prelua activul și pasivul federalelor și asociațiilor teritoriale prevăzute la alin. (1), mai puțin bunurile prevăzute la alin. (3). Partea divizibilă preluată devine partea divizibilă a societății cooperative nou-înființate, respectiv partea indivizibilă preluată devine partea indivizibilă a acesteia.

(5) Consiliul de administrație al federației teritoriale a cooperativelor de consum, respectiv consiliul executiv al asociației teritoriale a organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, are obligația de a stabili valoarea capitalului social, modul de împărțire a părților sociale și de a transmite, în maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, tuturor persoanelor fizice și/sau juridice care sunt asociate la acestea oferta de a participa, în calitate de membri fondatori, la constituirea societăților cooperative prevăzute la alin. (4).

(6) Persoanele fizice și/sau juridice care au primit oferta de a participa conform alin. (5) au obligația să răspundă consiliului de administrație al federației teritoriale a cooperativelor de consum, respectiv consiliului executiv al asociației teritoriale a organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, în termen de 60 de zile de la primirea ofertei.

(7) Societățile cooperative înființate conform prezentului articol au obligația să se înscrie în registrul comerțului în maximum 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(8) Pot avea calitatea de membru fondator în societățile cooperative constituite conform alin. (4) cooperativele de consum care sunt asociate la federația teritorială conform registrului organizațiilor cooperatiste asociate, respectiv organizațiile cooperatiste meșteșugărești existente, precum și membrii cooperatori, persoane fizice, care sunt asociați la asociația teritorială respectivă, conform registrului de evidență a membrilor cooperatori al asociației teritoriale.

(9) Membrii cooperatori care au fost asociați la federația teritorială sau la asociația teritorială dobândesc părți sociale în societățile cooperative prevăzute la alin. (4), până la concurența valorii părților sociale deținute în cadrul federației teritoriale, respectiv a participărilor la capitalul social în cadrul asociației teritoriale.

(10) Membrii cooperatori care nu se asociază în societatea cooperativă înființată conform prevederilor alin. (4) au un drept de creanță asupra părților sociale vărsate, respectiv participărilor la capitalul social vărsat și dividendelor cuvenite.

(11) Federalele teritoriale ale cooperativelor de consum și asociațiile teritoriale ale organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, care nu îndeplinesc prevederile prezentului articol, se dizolvă de drept și intră în lichidare conform prevederilor prezentei legi, iar activul rămas în urma achitării sumelor datorate creditorilor și a părții divizibile către membrii cooperatori se atribuie de către instanța de judecată competentă unei societăți cooperative de aceeași formă, prin hotărâre judecătorească irevocabilă*).

(12) Hotărârile privind ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului articol se iau de către adunările generale convocate de către consiliul de administrație al federației teritoriale a cooperativelor de consum, respectiv de consiliul executiv al asociației teritoriale a organizațiilor cooperatiste meșteșugărești, cu majoritatea voturilor membrilor asociației înscriși în registrul de evidență al federației, respectiv al asociației teritoriale.

Art. 121. — (1) Asociația Națională a Cooperatistelor Meșteșugărești — UCCECOM, înființată prin Decretul-lege nr. 66/1990, cu modificările ulterioare, și Uniunea Națională a Cooperativelor de Consum — CENTROCOOP, înființată prin Legea nr. 109/1996, cu modificările ulterioare, se vor reorganiza cu respectarea prevederilor prezentei legi și își vor modifica statutele în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legilor speciale, dar nu mai mult de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, astfel:

a) în una dintre formele de asociere prevăzute în titlul III, și anume asociație sau uniune națională, după caz;

b) în societate cooperativă de gradul 2.

(2) Activul și pasivul CENTROCOOP, respectiv ale UCCECOM, vor fi determinate conform situației financiare încheiate la data reorganizării acestora.

(3) Bunurile mobile și imobile necesare bunei funcționări a asociațiilor sau uniunilor naționale, înființate în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. a), vor fi stabilite înainte de reorganizare, prin hotărâre a congresului extraordinar al CENTROCOOP, respectiv al UCCECOM.

(4) Societățile cooperative de gradul 2, înființate în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), vor prelua patrimoniul net al uniunii naționale, respectiv al asociației naționale, care se constituie în partea indivizibilă a societăților cooperative rezultate din reorganizare.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 87 alin. (2).

(5) În termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 120 alin. (5), Consiliul de administrație al Uniunii Naționale a Cooperativelor de Consum, respectiv Consiliul Național de Conducere al Cooperăției Meșteșugărești, are obligația de a stabili valoarea capitalului social, modul de împărțire a părților sociale și de a transmite tuturor persoanelor juridice, care pot avea calitatea de membru fondator, oferta de a participa la constituirea societății cooperative de gradul 2 menționată la alin. (1) lit. b).

(6) Persoanele juridice care au primit oferta prevăzută la alin. (5) au obligația să răspundă în termen de 45 de zile de la primirea ofertei, să subscrie minimum o parte socială și să verse integral valoarea părților sociale subscrise, în termen de 30 de zile.

(7) Pot avea calitatea de membru fondator în societățile cooperative prevăzute la alin. (4) cooperativele de consum, respectiv organizațiile cooperatiste meșteșugărești existente, care au contribuit la realizarea patrimoniului Uniunii Naționale a Cooperativelor de Consum, respectiv al Asociației Naționale a Cooperăției Meșteșugărești, și care s-au înscris în registrul comerțului în conformitate cu prevederile prezentei legi, precum și societățile cooperative de gradul 1 sau 2 înființate în conformitate cu prevederile art. 120.

(8) La constituirea capitalului social al societăților cooperative de gradul 2 înființate conform alin. (4), participarea cumulată a societăților cooperative de gradul 1 și 2 nu poate fi mai mică de 67%.

(9) Societățile cooperative de gradul 2 constituite conform alin. (4) trebuie să se înscrie în registrul comerțului în maximum 15 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(10) În situația în care Asociația Națională a Cooperăției Meșteșugărești și Uniunea Națională a Cooperativelor de Consum nu respectă prevederile prezentului articol, se dizolvă de drept și intră în lichidare conform prevederilor prezentei legi, iar activul rămas în urma achitării sumelor datorate creditorilor se transmite organizațiilor cooperatiste și uniunilor care au contribuit la realizarea patrimoniului acestora și care s-au înscris în registrul comerțului în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 122. — În cazul societăților cooperative pe acțiuni, înființate până la data de 31 decembrie 2003, dacă prin statut este prevăzut votul proporțional cu numărul de acțiuni, acesta poate fi menținut în limitele prevăzute de prezenta lege.

TITLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 123. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și

funcționarea cooperăției meșteșugărești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 9 februarie 1990, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 2 alin. 2 și 3 și a art. 6, 7, 8, art. 10 alin. 2, art. 13 și 21, Legea nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperăției de consum, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 18 octombrie 1996, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 123 și 124, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi. Prevederile exceptate rămân în vigoare până la împlinirea termenelor din prezenta lege privind reorganizarea organizațiilor cooperative, a uniunilor și asociațiilor teritoriale și naționale.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică astfel:

— **La articolul 12 alineatul (1), teza 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea comercianților persoane fizice și asociații familiale, un registru pentru înregistrarea societăților cooperative și un altul pentru înregistrarea celorlalți comercianți persoane juridice.”;

b) Legea nr. 202/1998*) privind organizarea Monitorului Oficial al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 10 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Monitorul Oficial al României cuprinde 7 părți, structurate în funcție de natura actelor supuse publicării.”

2. După articolul 9 se introduce un articol nou, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — În Partea a VII-a se publică, în temeiul unor dispoziții legale, acte juridice referitoare la societăți cooperative și la alte categorii de persoane juridice înființate de societățile cooperative, precum și alte acte referitoare la cooperăție, stabilite prin dispoziții legale.”

(3) Cheltuielile determinate de publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a, se suportă de către emitenți, pe baza tarifelor aprobate de Biroul permanent al Camerei Deputaților, la propunerea Regiei Autonome „Monitorul Oficial”.

(4) Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperăție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 9 iulie 2003, se modifică în mod corespunzător.

*) Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

